Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2346 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 20 noiembrie 1956

Să se treacă în mod practic la dezarmare!

Un fost diplomat american, Charles Bolté, în cartea sa „Preţul păcii", recent apărută la Boston, a scris: „Orice s-ar întîmpla în alte domenii, pacea nu poate fi asigurată dacă nu se va proceda totodată şi la dezarmare".

Desigur că cele spuse de autorul american nu constituie o descoperire genială. El confirmă numai un adevăr bine cunoscut popoarelor şi pentru care Uniunea Sovietică militează neobosit de multă vreme. Tratativele privind dezarmarea au deja un istoric de aproape 11 ani. Dacă pînă astăzi nu s-a ajuns la un acord în această problemă de vină sînt numai puterile occidentale care au spus: „NU", ori de cîte ori Uniunea Sovietică a venit în întîmpinarea poziţiilor lor şi a făcut propuneri constructive. În prezent Uniunea Sovietică face noi eforturi pentru a scoate din impas problema dezarmării. Pe această linie se înscrie Declaraţia guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale, declaraţie apărută în ziarele noastre de duminică.

Politica de război promovată de cercurile imperialiste din occident se răsfrînge în mod dureros asupra maselor largi populare din ţările respective. Franţa cheltuieşte zilnic un miliard de franci pentru menţinerea trupelor în Algeria. Ce nu s-ar putea face cu aceşti bani! S-a calculat, de pildă, că cu „modesta" sumă plătită pentru construirea unui vas port-avion ar putea fi îmbrăcaţi cu cîte un costum de bună calitate toţi locuitorii Parisului.

După unele calcule, dacă s-ar opri o oră cursa înarmărilor, mijloacele obţinute astfel vor fi suficiente pentru ca 100.000 de tineri să-şi poată petrece vacanţa gratuit. Proprietarii uzinelor de armament — marii monopolişti din Apus — nu sînt dispuşi însă să oprească măcar un minut cursa înarmărilor. Pacea înseamnă pentru ei ruină şi de aceea ei sînt gata să omoare viitorul paşnic al omenirii. Intenţiile negustorilor de armament, ale cercurilor ultrareacţionare din apus se fac astăzi auzite prin intermediul unor limbuţi cu sau fără galoane. Un cunoscut zelos războinic, feld-mareşalul englez Montgomery, care deţine postul de adjunct al comandantului suprem al forţelor armate N.A.T.O. a pledat, de curînd, în favoarea folosirii armei nucleare şi s-a lăudat că, în ceea ce-l priveşte nu va cere nimănui aprobarea pentru a recurge la această armă.

Propunerile cuprinse în declaraţia sovietică sînt de o uriaşă însemnătate pentru cauza păcii.

Ce propune ea?

— Să fie reduse în decurs de doi ani forţele armate ale U.R.S.S., S.U.A. şi Chinei la un milion — un milion şi jumătate oameni pentru fiecare din aceste state, iar forţele armate ale Angliei şi Franţei la 650.000 oameni pentru fiecare stat în parte; celelalte state să-şi reducă forţele armate la 150—200.000 oameni.

— Ca prim pas spre aceasta să se reducă în decursul primului an forţele armate ale U.R.S.S., S.U.A. şi Chinei la cîte 2,5 milioane de oameni şi forţele armate ale Angliei şi Franţei la 750.000 de oameni pentru fiecare din aceste state. În mod corespunzător ţările menţionate trebuie să-şi reducă armamentul.

— Să se înfăptuiască în decursul termenului sus arătat interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen odată cu încetarea producţiei armei nucleare, interzicerea folosirii ei, distrugerea totală a stocurilor acestei arme şi scoaterea ei din armamentul statelor.

— Ca prim pas să se înceteze imediat experienţele cu armele atomică şi cu hidrogen.

— Să se reducă în decursul anului 1957 cu o treime forţele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei şi Franţei staţionate pe teritoriul Germaniei, instituindu-se controlul corespunzător asupra acestei reduceri.

— Să se înfăptuiască în decursul anului 1957 reducerea considerabilă ale forţelor armate ale S.U.A., Angliei şi Franţei staţionate pe teritoriul ţărilor participante la N.A.T.O. şi a forţelor armate ale URSS care staţionează pe teritoriul ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia.

— Să se lichideze în decurs de doi ani bazele militare străine, bazele maritime militare şi aeriene militare de pe teritoriul altor state.

— Să se reducă cheltuielile militare ale statelor în decurs de doi ani corespunzător cu reducerea forţelor armate, armamentelor, cu interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen şi cu lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state.

Acestea sînt obligaţiile principale ce trebuie să şi le asume marile puteri. Pentru supravegherea lor guvernul sovietic propune un plan eficace de control internaţional. Pentru a se preîntîmpina vreun atac prin surprindere se prevede ca în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzi principale, aerodromuri, să se instituie posturi de control care să urmărească să nu aibă loc o concentrare primejdioasă de forţe armate şi armament.

Multă vreme puterile occidentale au condiţionat încheierea unui acord în problema dezarmării de acceptarea planului „cerului deschis" al lui Eisenhower privind fotografierea din avion. Pentru a contribui cît mai grabnic la realizarea unui acord, guvernul sovietic se declară gata să examineze problema luării fotografiilor din avion în regiunea de staţionare în Europa a principalelor forţe armate ale blocului N.A.T.O. şi a ţărilor participante la Tratatul de la Varşovia, calculîndu-se în adîncime pînă la 800 km. spre est şi vest de linia de delimitare a forţelor armate mai sus menţionate cu condiţia să existe asentimentul statelor respective.

Propunînd înfăptuirea măsurilor arătate, guvernul sovietic consideră că după realizarea lor trebuie pusă problema lichidării totale a forţelor armate şi a armamentelor de toate tipurile, statele menţinînd numai asemenea contingente de miliţie (poliţie) care sînt necesare pentru asigurarea securităţii interne şi paza frontierelor.

Guvernul sovietic reînnoieşte apoi propunerea sa cu privire la încheierea unui pact de neagresiune între ţările care fac parte din alianţa nord-atlantică şi ţările participante la Tratatul de la Varşovia.

Uniunea Sovietică consideră de asemenea necesară pentru luarea unor măsuri imediate în scopul preîntîmpinării unui război şi a încetării cursei înarmărilor, convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei aşa cum a propus preşedintele Confederaţiei Elveţiene. Ţinerea cu succes a unei conferinţe a celor 5 state ar putea să pregătească convocarea unei conferinţe mai largi pentru examinarea problemei dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale la care ar putea să ia parte şefii guvernelor tuturor ţărilor participante la N.A.T.O. şi la Tratatul de la Varşovia. Guvernul sovietic consideră că ar fi de dorit ca la lucrările unei asemenea conferinţe să participe de asemenea şefii guvernelor unei serii de alte ţări şi în primul rînd ai R.P. Chineze, Indiei Iugoslaviei, Indoneziei şi Birmaniei care nu sînt participante nici la Tratatul de la Varşovia, nici la asemenea grupări militare de tipul N.A.T.O., S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad.

În cazul cînd s-ar ivi greutăţi pentru convocarea unei conferinţe a şefilor guvernelor celor 5 puteri, guvernul sovietic îşi exprimă părerea că în interesul micşorării încordării internaţionale ar trebui convocată o conferinţă cu un caracter mai larg, aşa cum se menţionează mai sus.

Plin de grijă faţă de pacea şi viitorul omenirii, guvernul sovietic, făcînd propunerile sale constructive, atrage totodată atenţia în mod deosebit că în prezent în faţa lumii se află două căi: fie calea încetării „războiului rece", a renunţării la politica „de pe poziţii de forţă", a dezarmării, fie continuarea cursei înarmărilor, continuarea „războiului rece" — cale ce duce la un război nemaiîntîlnit de greu şi pustiitor.

Poziţia constructivă a Uniunii Sovietice în rezolvarea problemei dezarmării este salutată cu încredere şi speranţe de opinia publică mondială. Declaraţia guvernului sovietic a constituit o surpriză pentru diplomaţia americană. Corespondentul din Washington al agenţiei United Press, Gonzales, scrie că declaraţia sovietică „conţine ceva nou şi dătător de speranţă". Iar persoanele oficiale sus puse „au început imediat să analizeze cu atenţie propunerile sovietice".

Nu încape îndoială că noile propuneri ale Uniunii Sovietice — în cazul cînd puterile occidentale vor pune capăt jocului diplomatic de tergiversare a problemei în scopul de a continua să se îndeletnicească cu goana înarmărilor — vor netezi calea spre noi tratative fructuoase asupra dezarmării. Aceste tratative ar putea avea loc de bună seamă şi la cea de a XI-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. şi mai ales în cadrul comisiei pentru dezarmare. O conferinţă a şefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franţei şi Indiei, este cu atît mai necesară cu cît situaţia internaţională existentă cere să se folosească căi mai eficace care pot duce la slăbirea încordării internaţionale, la întărirea cauzei păcii.

Alături de toate popoarele lumii iubitoare de pace tineretul nostru a luat cunoştinţă cu multă încredere de recenta declaraţie sovietică şi a salutat din inimă noile iniţiative ale guvernului U.R.S.S. de o uriaşă însemnătate pentru cauza păcii şi securităţii popoarelor.

„Scînteia tineretului"

Oaspeţi japonezi
în vizită la Comitetul naţional pentru apărarea păcii

Sîmbătă la amiază membrii delegaţiei japoneze care vizitează ţara noastră la invitaţia Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R.P.R., compusă din scriitorii Ikutaro Shimizu şi Hidetoshi Kuroda şi criticul de artă Bun-ikhiro Morishita, au făcut o vizită la sediul Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R.P.R. Oaspeţii japonezi au avut aci o întîlnire cu membri ai Comitetului naţional pentru apărarea păcii din R.P.R.: acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, vicepreşedinte al Comitetului, Sanda Ranghet, secretar al Comitetului, prof. univ. Valeriu Novacu, prof. univ. Jean Livescu, preot Al. Ionescu şi alţii. Discuţiile purtate într-un spirit prietenesc au atins probleme legate de lupta pentru pace a celor două popoare de întărirea relaţiilor lor culturale etc.

În cursul zilei de luni oaspeţii japonezi au părăsit ţara.

Sosirea în Capitală a unei delegaţii economice indoneziene

Luni la amiază a sosit în Capitală o delegaţie economică indoneziană care va duce tratative cu reprezentanţi ai Ministerului Comerţului Exterior în vederea reînnoirii acordului comercial şi de plăţi existent între R.P. Romînă şi Republica Indonezia.

Membrii delegaţiei au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai Ministerului Comerţului Exterior şi ai Camerei de Comerţ a R.P.R.

La sosire H. R. Saleh, conducătorul delegaţiei, director adjunct al Direcţiei economice din Ministerul Afacerilor Externe, a declarat următoarele:

„Este pentru prima dată cînd o delegaţie economică indoneziană vine în ţara dv. Noi avem un acord economic cu ţara dv. şi socotim că nu s-a ajuns încă la rezultate maxime. Misiunea delegaţiei noastre este ca prin tratativele care vor avea loc să adoptăm anumite măsuri menite să ducă la dezvoltarea schimburilor economice.

Fără discuţie că ambele părţi sînt interesate în a exporta mai mult. Prin acordul care urmează să fie semnat aceste posibilităţi trebuie să fie legiferate şi transformate în rezultate practice.

Fabrica de conserve din Tecuci este una din cele mai moderne fabrici de acest gen din ţară, avînd o capacitate de 4 vagoane conserve în 24 de ore.

În fotografie se poate vedea un colţ al depozitului de produse finite al acestei fabrici. Tinerele Margareta Dodea dreapta şi Constantina Cimpoca, lucrează la stivuirea conservelor.

Ne sînt scumpe ca lumina ochilor realizările statului nostru

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru).

Cu prilejul închiderii Săptămînii Internaţionale a Studenţilor, în Timişoara a avut loc sîmbătă după amiază o adunare la care au participat sute de studenţi de la Institutele Politehnic, Medico-Farmaceutic, Agronomic şi Pedagogic din localitate.

Printre cei prezenţi se aflau şi studenţii Covacs Andrei şi Mişcă Petru din anul IV de la facultatea de mecanică, Pîrlea Gheorghe fost muncitor, acum student în anul doi la Facultatea de chimie, Minerva Voştinari student în anul III la Facultatea de medicină. În numele celor prezenţi a luat cuvîntul inginerul Iosif Nichita care a absolvit anul acesta Institutul Politehnic din Timişoara.

Subliniind simpatia şi ataşamentul tineretului timişorean faţă de lupta eroică şi dreaptă a poporului egiptean, vorbitorul a subliniat printre altele că atacul criminal comis de imperialiştii englezi, francezi şi slugile lor din Israel împotriva statului egiptean a atras după sine ura tuturor popoarelor lumii.

Inginerul Iosif Nichita a spus în continuare: „Tineretul timişorean nu se lasă niciodată înşelat de propaganda mîrşavă, deşănţată a imperialiştilor care caută să dezbine ţările puternicului lagăr socialist în frunte cu U.R.S.S. Noi nu vom uita niciodată cine ne sînt prietenii şi cine ne sînt duşmanii. Tocmai de aceea aprobăm întru totul politica consecventă a U.R.S.S. de menţinere şi întărire a păcii. Mesajele lui N. A. Bulganin către conducătorii S.U.A., Angliei, Franţei şi Israelului, precum şi declaraţia guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale sînt cele mai convingătoare argumente ale dorinţei Uniunii Sovietice de pace. Vorbitorul a arătat apoi cum tineretul patriei noastre, regimul democrat popular îi asigură din zi în zi o viaţă mai fericită. Institutul Medico-Farmaceutic, Institutul Pedagogic, Institutul Agronomic, iată noi institute create după 23 August, în Timişoara. La acestea putem adăuga zeci de laboratoare, săli de lectură, biblioteci, cămine, cantine. În oraşul nostru învaţă aproape 5000 de studenţi, cifră de care nici nu se putea vorbi în timpul regimului burghezo-moşieresc. Toate acestea ca şi multe alte realizări înfăptuite de regimul de democraţie populară, ne sînt scumpe ca lumina ochilor. Le vom păstra şi nu vom admite nimănui să se atingă de ele. De aceea sprijin din toată puterea politica partidului şi guvernului nostru de construire a socialismului, de pace, politică ce exprimă interesul legitim al întregului nostru popor. Nici un fel de calomnii sau provocări nu ne vor putea abate din mersul nostru victorios spre socialism.

Întreaga adunare a ovaţionat puternic, exprimîndu-şi adeziunea sa deplină cu cele rostite de inginerul Iosif Nichita.

Poporul romîn ajută frăţeşte poporul maghiar

În ultimele zile datorită muncii pline de avînt a colectivului fabricii de spirt şi drojdie de bere „Victoria" din Oradea, producţia a sporit. Din cantităţile realizate peste plan muncitorii acestei întreprinderi au trimis pînă acum muncitorilor brutari din Debreţin (R.P. Ungară), peste 5.000 kg. drojdie de bere. În prezent colectivul întreprinderii „Victoria" se pregătesc să trimită la Debreţin încă alte mii kg. de drojdie.

În foto: Echipa formată din muncitoarele Ileana Szell, Victoria Andor, Magdalena Mador, Susana Kotlacsck, Magdalena Nagy şi Maria Horvath din secţia ambalaj a fabricii de spirt şi drojdie de bere „Victoria" se străduieşte să ambaleze cît mai multe pachete de drojdie pentru populaţia din Debreţin.

Mărturie a solidarităţii frăţeşti a oamenilor muncii din ţara noastră cu poporul maghiar, zeci de vagoane trec zilnic frontiera încărcate cu diverse produse prevăzute în cadrul ajutorului pe care guvernul R.P. Romîne îl acordă guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar.

Cantităţi tot mai mari de mărfuri sînt trimise în ajutorul poporului frate maghiar pentru înlăturarea distrugerilor provocate de bandele contrarevoluţionare, pentru normalizarea activităţii de producţie. Din ziua de 13 noiembrie şi pînă în dimineaţa zilei de 19 noiembrie au trecut frontiera 204 vagoane încărcate cu produse petrolifere, lignit superior, lemn de foc, ciment, medicamente, sare, negru de fum, pirită şi alte produse.

(Agerpres)

Să fie retrase trupele străine de pe teritoriul Egiptului

GALAŢI (de la corespondentul nostru).

Numeroşi muncitori, funcţionari şi studenţi din oraşul Galaţi s-au adunat duminică 18 noiembrie în aula Institutului Agronomic pentru a-şi spune cuvîntul lor în legătură cu agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului.

Cu acest prilej tovarăşul Ion Boieru, preşedintele consiliului regional sindical, a vorbit despre agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului. El a subliniat unitatea ţărilor arabe în lupta lor pentru independenţa naţională. De partea Egiptului — a spus vorbitorul — care îşi apără eroic independenţa naţională sînt toate popoarele iubitoare de pace în frunte cu poporul sovietic şi de aceea Egiptul va învinge. Acţiunile murdare întreprinse de imperialiştii englezi şi francezi împotriva Egiptului şi-au atras ura tuturor popoarelor lumii.

În cadrul discuţiilor numeroşi participanţi au înfierat cu hotărîre agresiunea împotriva Egiptului. Luînd cuvîntul, muncitorul Ion Carabet de la întreprinderea textilă „Filimon Sîrbu" a declarat printre altele: „Din ziare am aflat că în Egipt populaţia paşnică din Port-Said şi alte oraşe a fost supusă unui măcel sîngeros. Numeroase străzi ale oraşelor Egiptului au fost înroşite cu sîngele copiilor nevinovaţi. De aceea mă pronunţ cu hotărîre pentru încetarea agresiunii şi retragerea trupelor agresoare de pe teritoriul Egiptului".

În discuţiile lor numeroşi alţi muncitori şi funcţionari printre care şi Ştefan Ignat de la Direcţia regională Fluvială-Galaţi, Dumitru Moşescu de la P.T.T.R., Alexandru Başa şi alţii au condamnat cu hotărîre acţiunile agresorilor şi au cerut retragerea trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. De asemenea, ei au cerut ca poporul Egiptului să fie despăgubit de pagubele care i-au fost pricinuite din cauza agresiunii.

Scrisori din colectivă (III)

Generaţia cea nouă de colectivişti

Există în colectivă o generaţie de oameni cărora tuleii nu le-au răsărit încă sub nas. E acea generaţie de vlăstare care a cunoscut puţin biciul lui grof Karoly sau a aflat despre el din poveştile celor bătrîni. Prin partea locului, a rămas pînă şi azi cea mai cruntă spaimă pentru copiii neastîmpăraţi, atunci cînd părinţii îi sperie aşa:

— Hei Ianoska, ori te cuminţeşti ori te duc la grof.

Generaţia aceasta, cu toate că uneori e zburdalnică — mă rog, specificul vîrstei — e o generaţie serioasă la nevoie, care-şi pune tot dinamismul vulcanic în slujba colectivei. Tinerii sînt fondul de aur al colectivei, marii maeştri de mîine ai recoltelor bogate. Ei sînt acum o forţă indispensabilă, cu care colectiva se mîndreşte. Vom spune cîteva cuvinte despre această generaţie nouă.

★

La Berveni, odată cu terminarea lucrărilor, adică în miezul toamnei, se pornesc nunţile. În fiecare duminică sînt cîteva nunţi.

Într-una din scrisorile precedente s-a vorbit de Mitracska Iosif, care nu şi-a putut săruta nevasta, pe timpul cînd îi făcea curte, în casa acesteia, fiindcă în cocioaba părinţilor fetei stăteau împreună 22 de fraţi. Mitracska şi-a luat fata iubită căsătorindu-se cu ea şi-a dus-o în altă cocioabă, unde au continuat să mănînce pîinea neagră a grofului. Pe atunci, căsătoriile aşa erau: îţi luai nevasta din cocioaba părinţilor ei şi-o duceai în cocioaba părinţilor tăi. Asta era toată nunta.

Toamna aceasta s-a căsătorit şi utemistul Iosif Krausz. A fost o nuntă ca toate nunţile colectiviste, cu nimic mai deosebită. Iosif o cunoştea pe Kun Magda din colectivă, încă din anul 1950. Au lucrat în aceeaşi brigadă. E în vorbă cu fata de patru ani. De căsătorie n-a putut fi vorba pînă acum, căci erau prea tineri. S-au împrietenit, apoi cu trecerea timpului, cei doi tineri s-au îndrăgit.

Cu cîteva săptămîni în urmă, după obiceiul de aici, părinţii lui Iosif au plecat în peţit la părinţii Magdei. Peţitorii au fost bine primiţi, că se cunoştea încotro bate inima Magdei. Iosif e băiat chipeş, cu părul castaniu şi ochi căprui şi mai ales om sîrguincios, care anul trecut a avut 454 zile muncă, iar anul acesta, pînă acum are 347.

În ce o priveşte pe Magda, e una din mîndrele Bervenilor; brunetă cu părul lung strîns în codiţe şi cînd rîde îşi descoperă şiragul de dinţi, asemenea mărgăritarelor. Şi Magda e fată cuminte şi harnică.

Părinţii au fixat şi ziua nunţii şi-apoi s-a băut pentru sănătatea şi fericirea celor doi tineri.

Nunta s-a pornit cu toată veselia obiceiurilor din bătrîni, cu nuni, cu muzică, cu flăcăi... După ceremonie tot alaiul s-a strîns mai întîi la mireasă. Aici a început petrecerea. După ora 8 seara nuntaşii au plecat la mire unde era pregătită cina. Petrecerea a durat pînă dimineaţa în toată frumuseţea ei tradiţională.

Colectivistul Krausz Iosif a avut la masa nunţii sale 90 de invitaţi. A tăiat un porc — şi-n cocină au mai rămas cinci — apoi multe găini şi pui. Cu vreo 350 litri de vin au fost serviţi mesenii, cu must dulce şi cu ţuică tare ca focul. Nu mai vorbim de torturi, prăjituri care au umplut mesele.

Printre cei care au ridicat paharul în sănătatea tinerei perechi a fost şi Mitracska Iosif, secretarul organizaţiei de partid, care în numele colectiviştilor, cu cuvinte emoţionante le-a urat multă fericire în viaţă.

L-am întrebat într-o clipă de răgaz pe mire cu ce au fost ajutaţi de colectivă. Krausz Iosif m-a privit mirat.

— De ce să ne ajute? Soţia mea are două braţe vrednice. Prin munca ei şi-a cumpărat un dormitor complect, mobilă de bucătărie, albituri şi multe altele. La anu părinţii ei construiesc casă, vom contribui şi noi şi ne vom muta în casă nouă. Colectiva ne-a avansat din banii noştri mie 2500 lei şi ei 2000, ca să avem de nuntă. De ajutor n-avem noi nevoie, tovarăşe, nu sîntem săraci. În colectivă putem munci şi cîştiga bine. Avem de toate.

Aşa a fost una din nunţile din această toamnă la Berveni.

★

În colectiva din Berveni sînt vreo 300 de tineri, mai toţi flăcăi şi fete harnice. Am vorbit despre mulţi în scrisorile precedente. Nu-i putem separa pe tineri de activitatea generală a colectivei în care se găsesc şi ei încadraţi cu trup şi suflet, cu tot

(Continuare în pag. 2-a)

Petroliştii oficiului de foraj Moreni au sărbătorit „Anul nou"

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru).

Într-una din zilele săptămînii trecute, la ora 0, muncitorii oficiului foraj de la schela petroliferă Moreni au sărbătorit „Anul nou". Chiar dacă nu s-au închinat tradiţionalele pahare, bucuria nu a fost cu nimic stingherită. Pentru acest eveniment muncitorii s-au pregătit de cu seară. Toţi sondorii şi-au propus ca ultimul metru de forat aparţinînd anului 1956 să fie terminat pînă la ora 0. Turlele erau luminate feeric. Ca nişte furnici şi pe deal şi în vale oamenii trebăluiau înfierbîntaţi. Iată sonda nr. 2-Vîrfuri. Brigada de aici este condusă de tovarăşul Ion Pantea. În apropiere se află şi sonda nr. 3 condusă de tovarăşul Ion Vîrjoghe. Întrecerea este în toi. Fiecare brigadă mai are multe de făcut. Dacă s-ar fora în ritmul normal ar trece de ora propusă.

Dar desigur nici unul nu vrea acest lucru. La Ţuicani, la sonda nr. 779 se află brigada condusă de tovarăşul Gavrilă Constantin.

Din cînd în cînd responsabilul brigăzii se interesează telefonic de realizările celorlalte brigăzi şi apoi vine şi îşi zoreşte oamenii:

— Hai băieţi! Hai mai iute să nu rămînem de ruşine.

Unele brigăzi aplică forajul rapid, iar altele forajul cu turbină şi forajul cu apă. Timpul e drămuit minut cu minut, secundă cu secundă. Şi iată ora 0. *Planul anual a fost îndeplinit!*

Unul din ei stă la telefon şi comunică celorlalţi:

„Cei de la sonda 779, cei de la sonda nr. 2-Ursei şi cei de la sonda..." Telefonic, oamenii hotărăsc ca în cinstea zilei de 30 Decembrie să foreze peste plan încă 6.000 metri. Tovarăşul director Ilie Comşa a luat cunoştinţă de angajament şi dimineaţa l-a transmis mai departe organelor superioare. Ziua de 30 Decembrie va fi întîmpinată cu noi succese. Oficiul de foraj Moreni, după întreprinderea „Macazul" din oraşul Ploeşti, este a 27-a întreprindere din regiune care şi-a îndeplinit planul anual de producţie.

Cvartetul Komitas la Oraşul Stalin

În cadrul turneului pe care-l întreprinde în ţara noastră, cvartetul Komitas a dat luni seara un concert la Oraşul Stalin. Concertul care a cuprins lucrări de Beethoven, Eduard Mirzoian şi P. I. Ceaikovski, a fost călduros aplaudat.

Citiţi în pag. III-a
Încheierea tratativelor sovieto-poloneze

Curăţenie, organizare, disciplină

Să folosim mai mult experienţa tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu"

Cu cîtva timp în urmă, tinerii de la uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală şi-au dat seama că pot lucra cu o productivitate mai înaltă dacă vor asigura o ordine şi o curăţenie perfectă pe locul de muncă, dacă tinerii vor avea o atitudine civilizată în producţie. De aceea, ei au pornit o acţiune de curăţenie exemplară a maşinilor, de stivuire a pieselor, de îndepărtare a şpanului de pe locul de muncă. Pentru a înlătura timpii neproductivi pe care-i aveau în timpul lucrului cu pregătirea sculelor necesare diferitelor operaţiuni, tinerii şi-au aranjat sculele în dulap în ordinea procesului tehnologic. Şi munca le-a fost mai rodnică. Cu fiecare zi tinerii dobîndeau realizări şi mai însemnate în producţie.

Vestea acţiunii pornite de tinerii de la „Tudor Vladimirescu" s-a răspîndit repede. Tinerii din multe întreprinderi s-au arătat dornici de a o aplica. Comitetele regionale U.T.M. s-au angajat să sprijine aplicarea acestei importante acţiuni.

Un astfel de angajament şi-a luat şi tovarăşul Duţu Ilie, membru în biroul comitetului regional U.T.M. Craiova.

Cu entuziasm tineresc a fost primită această acţiune de către tinerii din întreprinderile craiovene. Cei de la uzinele „7 Noiembrie" s-au arătat foarte bucuroşi şi abia aşteptau s-o aplice. Membrii comitetului U.T.M. pe uzină, în frunte cu tov. Petre Predulescu, secretarul comitetului, şi Marin Bosnea, responsabil cu producţia şi calificarea, şi-au împărţit sarcinile în legătură cu noua acţiune.

Scurt timp după aceea au fost trecute în plan o seamă de obiective importante, menite să contribuie la îndeplinirea planului, la sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

A avut loc consfătuirea tinerilor din sectorul II prelucrător. Ei au fost primii în uzină care s-au angajat să aplice acţiunea tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu". În aceeaşi adunare tinerii de la turnătorie şi de la sectorul III montaj s-au angajat să le urmeze exemplul.

...A trecut vremea. În primele zile tinerii de la uzinele „7 Noiembrie" din Craiova au depus multe eforturi pentru realizarea obiectivelor înscrise în planul de măsuri. După aceste zile nimeni nu s-a mai interesat însă de extinderea acţiunii îmbrăţişate. Mulţumiţi de primele începuturi, atît membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. cît şi cei ai comitetului orăşenesc şi regional U.T.M. au lăsat acţiunea tinerilor de la „Tudor Vladimirescu" să se aplice „de la sine".

Nu rare sînt cazurile cînd în secţia turnătorie a uzinelor „7 Noiembrie" după o jumătate de oră de la începerea lucrului domneşte dezordine.

Din păcate acesta nu este singurul caz care dovedeşte necesitatea aplicării acţiunii tinerilor de la uzinele „Tudor Vladimirescu". Datorită faptului că comitetul de bază U.T.M. de aici a dat dovadă de moleşeală, de lipsă de combativitate în respectarea disciplinei în producţie, la uzinele „7 Noiembrie" din Craiova mai sînt încă tineri care întîrzie sau lipsesc nemotivat de la lucru. De pildă, în sectorul II prelucrător, (şef de sector tov. Antonie Florea) după 32 de minute de la ieşirea din lucru a schimbului I, la aceste maşini precum şi la alte 14 strunguri nu lucra nimeni.

În 8 ore un strungar ca utemista Maria Sechelaru strunjeşte la ambele capete 500 axe pentru grapele stelate. E lesne pentru oricine de socotit cîte axe se puteau strunji la cele 14 strunguri în cele 32 minute pierdute, cît de mult influenţează atitudinea disciplinată pe locul de producţie.

Tinerii şi-au exprimat în nenumărate rînduri dorinţa de a lucra mai bine, de a-şi însuşi ceea ce este nou şi înaintat. Ei simt însă nevoia să fie permanent sprijiniţi, să aibă o îndrumare mai concretă, pentru ca în scurt timp acţiunea tinerilor de la „Tudor Vladimirescu" să prindă rădăcini adînci şi în această uzină.

GH. SOCOTEANU
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

Centenarul lui FARKAS BOLYAI

Vizitînd muzeul „Bolyai"

Pe o stradă lăturalnică ce pornește din centrul orașului Tg. Mureș se găsește o casă străveche, sobră, cu ziduri și porți mari constituind parcă o mică citadelă. Intr-adevăr, în această mică citadelă se păstrează comori vestite în lumea întreagă. Este vorba pe de o parte — de celebra bibliotecă fondată de contele Teleki, cuprinzînd peste 50.000 volume de o valoare incalculabilă, chiar dacă considerăm pentru această afirmație numai cele 16 volume de gravuri ale lui Piranesi, unice în lume. Pe de altă parte sînt expuse cărțile și obiectele aparținînd savanților Ianos și Farkas Bolyai — fiul și tatăl — matematicieni și folozofi a căror faimă și renume au intrat în istoria științelor. Fără a încerca să expunem pe larg viața și opera acestor oameni de știință, considerăm necesar să prezentăm succint tinerilor noștri cititori cîteva date esențiale în legătură cu cei doi savanți.

Farkas Bolyai de la a cărui moarte comemorăm astăzi 100 de ani a fost profesor de matematică și fizică al fostului colegiu din Tg.-Mureș (azi, liceul de băieți „Iosif Ranghet"). Cunoștea cîteva limbi, se ocupa cu artele, linguistica, promova principii democratice în pedagogie, lupta hotărît împotriva superstiției și misticismului. Dar domeniul adevărat al talentului său a fost matematica. Rezultatul principal al activității sale științifice este opera sa „Tentamen" (Incercare) care servea la introducerea tineretului școlar în domeniul matematicii elementare și superioare. La acest „Tentamen" a fost tipărit ca supliment (Appendix) lucrarea fiului său Ianos Bolyai (1802-1860), matematician și filozof renumit, un demn urmaș al tatălui său. Acestuia i se recunoaște meritul de a fi încercat să dea răspunsul într-una din cele mai spinoase întrebări în teoria paralelelor drepte. Putem presupune că la vîrsta de 19 ani, Ianoș Bolyai emite ideea geometriei noi, pe care, trecînd mai departe, o stabilește în sistemul geometric mai general de geometrie neo-euclidiană, așa numita geometrie Bolyai. Cum s-a întîmplat de multe ori în știință, la același rezultat a ajuns cam în aceeași vreme Nicolai Lobacevski, profesor la universitatea din Kazan.

Ianoș Bolyai a fost preocupat și de probleme sociale. Opera sa „Udvtan" încearcă să stabilească acele idei care — după concepția lui — ar întemeia fericirea viitoare a omenirii.

Cei doi Bolyai n-au fost apreciați în viața lor de cercurile conservatoare ale vremii, refractare la tot ceea ce era nou, îndrăzneț și progresist. Astăzi, amintirea celor doi savanți este păstrată cu cinste de întreg poporul nostru. Universitatea cu limbă de predare maghiară din Cluj poartă numele lor. Iar aci, în orașul lor, sfatul popular orășenesc a amenajat o expoziție în care sînt păstrate obiecte și relicvele celor doi Bolyai. Pot fi găsite mai mult de 10.000 manuscrise ale lui Janoș Bolyai. In fotografiile noastre se poate vedea biroul la care lucra Farkaș Bolyai (foto nr. 1), bibiloteca pusă astăzi la dispoziția tinerilor cercetători și iubitorilor de cărți (foto nr. 2).

Generația cea nouă de colectiviști

(Urmare din pag. I-a)

devotamentul lor tineresc. S-a vorbit despre șoferii harnici care sînt mai toți tineri, de tinerii care au crescut și-au învățat meserie în atelierele die fierărie, rotărie, tîmplărie și uzina electrică.

Mai toți cei trei sute sînt tineri capabili, mulți fruntași, cărora colectiva le încredințează diferite munci de mare importanță.

Dar tinerii nu se disting numai în muncă. La Berveni se desfășoară o vie activitate culturală. Sufletul acesteia sînt tinerii colectiviști. In cadrul căminului cultural tinerii din colectivă au constituit o echipă culturală care aduce multă bucurie și veselie atît în Berveni cît și în satele învecinate.

Tinerii au un cor mare, apoi o mică trupă teatrală a cărei ultimă creație a fost piesa maghiară „Vrăbii de la sate". Nu mai vorbim de echipa de dans care execută jocuri romînești, sovietice și maghiare. Să-l vezi pe Kun Sandor jucînd ceardaș. simți cum îți furnică ceva la tălpi. Și apoi Csaki Roza, cînd se apucă de joc pe scenă, nu mai poți opri ropotul de aplauze!

In timpul campaniei n-a fost timp de dansuri și de teatru Dar acum lucrările s-au terminat pe cîmp. Tinerii din colectivă repetă seara cîntece, noi dansuri și piese. Curînd țăranii muncitori din Berveni și satele învecinate, care cunosc bine de altfel echipa culturală, se vor desfăta din nou. Echipa culturală a tinerilor din Berveni va porni în curînd în turneu cu noul repertoriu.

★

Halasz Laci, un tînăr blond cu ochii albaștri, de 18 ani, e secretarul organizației de bază U.T.M. din colectivă. E un om tare ocupat; am alergat cîteva zile pînă am dat de el. Halasz e lucrător în brigada a II-a de cîmp și toate sarcinile de organizație le îndeplinește după ce brigada termină lucrul. Organizația din colectivă numără 114 membri. 114 utemiști sînt o forță, nu glumă.

Acum, după terminarea lucrărilor din campanie, viața de organizație se va intensifica mult. E timp liber berechet pentru o largă activitate. In afară de manifestații culturale, utemiștii se vor ocupa și de o serie de activități politice.

Curînd va începe în cadrul învățămîntului de organizație un curs pentru începători și un curs seral de studiere a istoriei partidului. Propagandiștii își pregătesc de zor lecțiile.

Alți utemiști vor participa la cursul zootehnic și la cel agrotehnic din cadrul colectivei, în vederea ridicării nivelului lor profesional.

Inainte de a ne despărți, Halasz Laci mi-a spus că trei dintrei cei mai buni utemiști — Zsigo Lajos, Reni Iosif și Kortesi Gyula au primit recomandarea de a fi primiți în rîndurile candidaților de partid. Curînd și alții care merită această supremă cinste pentru orice utemist vor primi recomandarea organizației.

Deci, din rîndurile acestei generații, care n-a cunoscut robia grofului Karoly, care a crescut sub bolta senină a libertății, primele rezerve au început să îngroașe rîndurile celor mai buni luptători pentru socialism: comuniștii.

Berveni, octombrie 1956.

ȘTEFAN HALMOȘ

Cea de a patra premieră din actuala stagiune la Teatrul de stat din Orașul Stalin

Sîmbătă 17 noiembrie orele 20 a avut loc pe scena teatrului de stat din Orașul Stalin, premiera piesei „Omul care a văzut moartea" de Victor Eftimiu, în regia artistică a lui Ion Simionescu. Această premieră este a patra din actuala stagiune. Din distribuție fac parte actorii: Andrei Armancu, Boris Gavlițchi, Teofil Căliman, Emil Siritinovici, Mihai Popescu, Elena Stescu și Ioana Florescu. Colectivul teatrului pregătește viitoarele premiere cu piesele „Mascarada" de Lermontov și „Vrăjitoarele din Salem".

In Editura Academiei R.P.R a apărut lucrarea
Acad. prof P. Constantinescu-Iași
Studii istorice romino-bulgare

Sport Sport Sport Sport

Organizatori slabi

In urmă cu cîtva timp, tinerii de la Atelierele C.F.R. Tr. Severin au construit un stadion. Au fost sprijiniți de întreprindere. A început o intensă viață sportivă. In colectivul sportiv s-au înscris 886 de membri. Au luat ființă numeroase secții sportive...

In prezent, fac sport doar circa 80 de tineri. Ceilalți, nu.

Cum sînt folosite condițiile materiale existente? De ce nu se practică sportul?

Pentru că la Atelierele C.F.R. Tr. Severin există organizatori slabi.

Incă în urmă cu cîțiva ani, tineretul de la atelierele C.F.R. Turnu Severin voia să aibă un stadion propriu, să facă sport. Pentru aceasta colectivul sportiv și organizația de bază U. T. M. a primit un teren și fonduri pentru construirea stadionului. Tineretul consacra acestei construcții aproape tot timpul său liber.

Și iată că într-o bună zi stadionul a fost terminat. S-au auzit primele lovituri de minge. A răsunat fluierul arbitrului care provoacă atîtea emoții jucătorilor ca și spectatorilor. Au apărut primii sportivi pasionați. In zilele acelea, numărul membrilor asociației sportive „Locomotiva" a crescut la atelierele C.F.R. Turnu Severin în mod considerabil. A ajuns la importanta cifră de 886 membri. Au luat ființă secții de fotbal, atletism, hanbal, tir, gimnastică, popice, box, volei, auto-moto, natație, tenis de masă, șah, secție de pregătire fizică generală și multe altele. Tineretul era dornic să se întreacă cu tovarășii de muncă pe terenul de sport.

Acesta a fost primul pas. A urmat al doilea — acela al antrenării în activitatea sportivă a maselor de tineri muncitori. Acesta era de fapt scopul principal. De el depindea și descoperirea viitorilor sportivi fruntași ai întreprinderii, performanțele acestora. A fost realizat acest pas? Se pare că nu. Și iată de ce.

...A trecut de atunci mai mult timp. Care e acum situația activității sportive la atelierele C.F.R. Turnu Severin?

Din nenumăratele secții își mai desfășoară activitatea doar cîteva, aceea de fotbal, cu o echipă care activase în categoria „B" și care e pe cale de a retrograda, secția de handbal și oarecum cea de box. Din an în an mai participă la cîte un concurs un trăgător (și acela vînător de „meserie"), un motociclist și 2-3 popicari. Din cei 886 de membri ai colectivului sportiv au rămas doar circa 80.

La acestea se rezumă în momentul de față întreaga activitate sportivă din întreprindere. Cît despre activitatea de masă nu s-a putut vorbi prea mult nici în anii trecuți și, bineînțeles, nici acum. Un exemplu? Iată: nici un tînăr nu și-a trecut anul acesta normele complexului G.M.A. La întrecerile ultimei competiții sportive de masă locale, „Spartachiada craioveană", n-au participat decît... echipa de handbal și asta direct în... finala fazei raionale. Și totuși colectivul dispune și de echipament și de materiale sportive.

Cum s-a ajuns la această situație? Pentru a ne informa am întreprins o mică anchetă. La întrebarea noastră: ce părere aveți despre cauzele actualei situații a activității sportive ne-au răspuns mai mulți tovarăși. Deoarece răspunsurile sînt concludente, le reproducem.

CONSTANTIN OMIR — instructor sportiv, președintele comisiei G.M.A.:

— Singuri, noi nu putem face nimic. Colectivul sportiv se ocupă de organizarea propriu-zisă a activității sportive: de activitatea secțiilor de fotbal, box, handbal.

In ceea ce privește sportul de masă organizația de bază U.T.M. ar trebui să ne ajute mai mult. Ei nu fac însă nimic. Ce activitate sportivă de masă să existe dacă comitetul U.T.M. nu se ocupă de această activitate?

Să luăm numai activitatea G.M.A. Eu sînt instructor. Să merg pe stadion numai pentru trei, patru tineri care ar dori să treacă normele G.M.A. din propria lor inițiativă? Are rost? Dacă comitetul U.T.M. ar mobiliza 15-20 oameni... ar fi cu totul altfel. De ei depinde totul...

PETRE FUNDEANU, secretarul organizației de bază U.T.M.:

— Vedeți, noi ne-am ocupa, dar sînt și alte sarcini: învățămînt politic, activitate artistică, „Iubiți cartea" și cîte altele. De sport se ocupă colectivul sportiv. Totuși am fi putut să facem și noi ceva... Dar dacă colectivul n-a venit la noi, nu ne-a cerut ajutorul?

Ing. LUCIAN POPESCU, secretarul colectivului sportiv.

— Ce aș putea să vă spun eu? La noi se face sport. Avem o echipă de fotbal în categoria „B". O echipă de handbal.. .Despre activitatea sportivă de masă ce să zic? Poate nu există la tinerii noștri o atracție pentru sport.... Și apoi, dacă comitetul U.T.M. nu a venit la noi să ne ajute? Singuri ce să facem?

ION MOLDOVAN — muncitor lăcătuș:

Echipa de fotbal e la noi în centrul atenției colectivului sportiv. Restul activității e lăsată baltă. Sînt mulți tineri muncitori care ar dori să practice, de pildă, voleiul, tirul, gimnastica, popicele, ciclismul sau alte discipline sportive. Condiții — echipament și materiale avem. Totuși, despre activitatea sportivă de masă nici nu poate fi vorba. Colectivul sportiv lasă această activitate pe seama organizației U.T.M., iar aceasta face același lucru.

★

Nu se poate spune că la atelierele C.F.R. nu sînt condiții pentru practicarea sportului de către masele de tineri muncitori. Există și un stadion complex, există și materiale și de asemenea echipament sportiv Din păcate, însă nu există o colaborare strînsă și creatoare între colectivul sportiv și organizația de bază U.T.M. Colectivul sportiv se ocupă numai de echipe de fotbal, iar activitatea sportivă de masă o lasă pe seama comitetului organizației de bază U.T.M. Aceasta din urmă procedează identic.

Cine să efectueze de fapt practic această colaborare cînd nici un utemist nu face parte din consiliul colectivului sportiv? In afară de asta se mai pune și problema... „prestigiului". Deocamdată nu s-a rezolvat încă problema: cine să facă primul pas? Membrii comitetului U.T.M. să meargă la consiliul colectivului sportiv, sau invers?

Membrii consiliului colectivului sportiv au în plus următoarea poziție:

— Dacă am fost aleși, facem ce putem și noi...

In fapt însă, ei nu prea fac nimic. Președintele lasă totul pe seama secretarului, acesta la rîndul său pe seama responsabilului cu instruirea și așa mai departe. De un singur lucru se ocupă însă cu toții: fotbal.

Cît despre comitetul U.T.M.. el a hotărît de la început: fiecare membru al comitetului se ocupă de sarcinile ce-i revin. Nimeni nu se amestecă în treburile celuilalt. Și de nerespectarea acestei hotărîri nu pot fi acuzați nici cît negru sub unghie nici un membru al comitetului, inclusiv secretarul comitetului. Așa se face că responsabilul sportiv în comitetul U.T.M. nici nu mai există în întreprindere... A plecat militar. Deocamdată nimeni nu-l înlocuiește. Secretarul comitetului U.T.M. tov. Petre Fundeanu nici nu știe de asta.

— Da, a plecat? Ce să facem?

— Ce să faceți? Ar fi multe de făcut tovarășe secretar. In primul rînd în comitetul U.T.M. ca și în consiliul colectivului sportiv să fie aleși tineri cu pricepere și dragoste față de problemele sportive. Acesta e principalul. Apoi o colaborare strînsă și eficace între aceștia. In rest inițiativă, perseverență, preocupare.

In orice caz comitetul orășenesc U.T.M. Turnu Severin nu trebuie să uite nici el:

— Dorința tinerilor de la Atelierele C.F.R. nu s-a înfăptuit decît pe jumătate. Există stadion însă nu există preocupare pentru organizarea unei interesante activități sportive de masă. Ce folos de bunele condiții existente, dacă avem de aface cu slabi organizatori...

AL. PINTEA

Spartachiada de iarnă a tineretului

Probele întrecerii

Spartachiada de iarnă a tineretului pe anul 1957 se organizează la următoarele ramuri de sport:

- SCHI băieți — fete, cu etapă finală (oraș — sat, separat);
- ȘAH băieți—fete, cu etapă finală;
- TENIS DE MASĂ băieți — fete, cu etapă finală;
- TRINTA băieți, cu etapă finală (numai sate);
- PATINAJ băieți — fete, pînă la etapa raională (inclusiv);
- GIMNASTICA G.M.A. gr. I, băieți—fete, pînă la etapa raională (inclusiv);
- SANIUȚE băieți — fete, cu etapă pe localitate.

Pentru a da posibilitate tineretului de la sate să participe la etapele superioare ale Spartachiadei de iarnă a tineretului, la schi, concursurile se vor organiza separat pentru tineretul de la orașe și cel de la sate; concursurile de trîntă se vor organiza numai la sate.

Desfășurarea concursurilor

Spartachiada de iarnă a tineretului pe anul 1957 se desfășoară în 4 etape și anume:

— Etapa I-a pe colective, 1 decembrie 1956 — 10 februarie 1957. In cadrul acestei etape, la șah, se poate organiza o fază pe centre de comune.

— Etapa a II-a raională și etapa a III-a regională, 11 februarie — 10 martie 1957, la aprecierea comisiilor raionale și regionale.

— Etapa a IV-a finală, în perioada 15—24 martie 1957.

Se califică de la o etapă la alta, concurenții clasați pe locul I, la fiecare probă. In caz de forță majoră, cînd primul concurent (sau concurentă) nu poate participa la etapa următoare, locul lui va fi luat de cel clasat pe locul II.

In etapa I-a, în scopul pregătirii și selecționării concurenților, colectivele vor organiza concursuri săptămînale sau bisăptămînale pe ramuri de sport — în întreaga perioadă prevăzută pentru această etapă (1 decembrie 1956 — 10 februarie 1957).

Comisiile raionale și regionale vor fixa localitățile unde se vor desfășura concursurile din cadrul etapei a II-a și a III-a.

Etapa IV-a finală, se va organiza la următoarele patru ramuri de sport: schi, șah, tenis de masă și trîntă. Localitățile și datele se vor fixa și comunica ulterior de către Comisia centrală.

Participanți

Pot participa la Spartachiada de iarnă a Tineretului pe anul 1957 toți tinerii, băieți și fete, de la orașe și sate, începînd de la vîrsta de 14 ani în sus (cu excepția patinajului și săniuței) dacă au fost admiși la controlul medical.

Nu pot participa la Spartachiada de iarnă a Tineretului pe anul 1957:

1. Sportivii clasificați sau cei care în anii 1955—1956 au realizat performanțe echivalente cu normele de clasificare în vigoare la data de 1 decembrie 1956, inclusiv la sporturile care nu sînt cuprinse în Spartachiadă. Fac excepție sportivii clasificați la șah, care sînt admiși la celelalte ramuri de sport.

2. Sportivii care în anii 1955—1956 au luat parte la competiții oficiale cu caracter regional sau republican (în București la competiții oficiale cu caracter orășenesc).

3. Participanții la etapa a IV-a finală a Spartachiadei de iarnă a Tineretului pe anul 1956, la schi, șah și tenis de masă.

Participanții se vor legitima în toate etapele cu buletinul de identitate care să dovedească locul de domiciliu și vîrsta. In etapele III și IV, în plus se vor prezenta carnetele de membru al colectivului sportiv.

In cadrul Spartachiadei de iarnă a Tineretului pe anul 1957 se consideră juniori (junioare) cei născuți între anii 1940—1943.

(din regulamentul Spartachiadei de iarnă a tineretului)

Ultimele vești olimpice

Sîmbătă la Melbourne a avut loc tragerea la sorți pentru turneul olimpic de baschet. Cele 15 echipe participante au fost împărțite în 4 serii după cum urmează: seria A: S.U.A., Filipine, Tailanda, Japonia, seria B: U.R.S.S., Franța, Canada, Singapore, seria C: Uruguay, R. P. Bulgaria, Coreea de sud, echipa ciankaișistă, seria D: Chile, Brazilia, Australia.

Turneul de baschet va începe în ziua de 22 noiembrie în sala expoziției din Melbourne. Primele două echipe clasate în fiecare serie se vor califica pentru semifinale care vor avea loc în cadrul a două serii de cîte 4 echipe. Echipele care vor ocupa locurile unu și doi în semifinale vor participa la turneul final.

In prima zi vor avea loc meciurile: U.R.S.S.—Canada și Coreea de sud-echipa ciankaișistă.

La 17 noiembrie și-au început lucrările la Melbourne congresul Federației internaționale de pentatlon modern la care participă delegați din 40 de țări. In prima zi, Congresul a acceptat propunerea delegației R. P. Ungare de a se organiza anual un campionat mondial rezervat pentatloniștilor juniori avînd vîrsta între 16 și 21 de ani. Acest campionat urmează să aibe loc concomitent cu campionatul mondial rezervat seniorilor. De asemenea s-a stabilit că juniorii vor parcurge la cros un traseu în lungime de 3.000 m. (în loc de 4.000 m.) cum este prevăzut, prin regulament, pentru seniori.

Luni dimineața la primăria din Melbourne a fost deschis congresul Comitetului Olimpic Internațional care își va începe efectiv lucrările marți și le va continua în tot cursul săptămînii.

In sunetele unei fanfare, peste 2.000 de persoane, printre care oficialități australiene, locuitori ai orașului, vizitatori străini s-au adunat în fața primăriei unde a avut loc festivitatea. Intr-o scurtă cuvîntare guvernatorul statului Victoria, Dalles Brooks, a spus că de data aceasta Jocurile Olimpice au loc în Australia, la 12.000 mile depărtare de vechea Olimpie, ceea ce este o mare cinste pentru locuitorii celui de al „cincilea continent". Cred că Australia merită aceasta — a spus el. Din anul 1896 noi am trimis sportivi la toate Olimpiadele și recordurile campionilor noștri sînt cunoscute în lumea întreagă.

POPORUL ȘI-A SPUS CUVÎNTUL

—10 ani de la alegerile din 1946—

Pe drumul deschis de 23 August, alegerile din 19 noiembrie 1946 au constituit un moment însemnat în lupta poporului nostru pentru consolidarea și dezvoltarea continuă a regimului democratic în țara noastră.

Guvernele cu majoritate reacționară fuseseră măturate de valul mișcării populare. La 6 martie 1945 masele populare de la orașe și sate au hotărît soarta bătăliei pentru putere instaurînd puterea democrat-populară. Forțele revoluționare dăduseră lovituri puternice reacțiunii, partidelor burghezo-moșierești. Totuși, burghezia păstra încă în mîinile sale puternice poziții în viața țării. In agricultură marea proprietate moșierească fusese lichidată prin înfăptuirea reformei agrare, dar în industrie și în alte ramuri ale economiei domina proprietatea capitalistă. De asemenea, în viața politică reacțiunea deținea încă poziții însemnate: exista monarhia, în guvern erau încă unii reprezentanți ai burgheziei, partidele „istorice" continuau să existe. Cu ajutorul imperialiștilor, burghezia căuta să-și întărească pozițiile cu ocazia alegerilor, să înșele masele cu lozinci demagogice și să-și realizeze planurile de restaurare a vechilor rînduieli apuse odată pentru totdeauna.

Dar planurile reacțiunii interne și internaționale au fost dejucate de masele populare conduse de partid. Incă la Conferința Națională din toamna anului 1945 P.C.R. a pus problema transformării alegerilor într-o mare bătălie în care reacțiunea să fie înfrîntă și principalele ei forțe interne — partidele „istorice", zdrobite și izolate de masa poporului. Partidul a inițiat constituirea în aprilie 1946 a Blocului Partidelor Democratice (B.P.D.) în care intra, alături de partidele și organizațiile care reprezentau interesele clasei muncitoare, țărănimii muncitoare, intelectualității progresiste și alte grupări, cum a fost aceea ce reprezenta o parte a burgheziei liberale.

Partidul Comunist Romîn a folosit alegerile pentru întărirea Frontului Unic Muncitoresc (format din P.C.R și P.S.D.), pentru grăbirea creării unității de luptă a clasei muncitoare, pentru întărirea și dezvoltarea continuă a alianței clasei muncitoare cu masele muncitoare ale țărănimii. Campania electorală a prilejuit o neobosită și deosebit de largă muncă de lămurire politică a maselor, de strîngere a maselor celor mai largi în jurul platformei B.P.D., în jurul programului elaborat de P.C.R. In campania de pregătire a alegerilor din 1946 comuniștii au depus o activitate titanică de lămurire a maselor. Sub conducerea comuniștilor, alături de vîrstnici, zeci de mii de tineri de la orașe și sate, conștienți că alegerile vor hotărî însăși viitorul lor, au participat cu un elan nestăvilit la asigurarea victoriei în alegeri a forțelor democratice. Ucenici și tineri muncitori, tineri țărani și studenți au muncit zi și noapte pentru a contribui la asigurarea acestei victorii. Făcînd parte din echipe de afișaj ce investmîntau pereții cu chemările B.P.D. sau pentru a răspîndi ziarele, apărînd sediile atacate de bandele criminale înarmate ale huliganilor lui Maniu și Brătianu, ducînd munca de lămurire de la om la om, din casă în casă etc. — tineretul s-a dovedit a fi un luptător devotat pentru cauza democrației populare.

Perioada pregătirii alegerilor a prilejuit o deosebit de puternică și rodnică acțiune de demascare a burghezo-moșierimii și a partidelor acesteia. In acest timp forțele democratice, în frunte cu P.C.R. au smuls masca ipocriziei și minciunii sub care partidele „istorice" încercau să-și ascundă adevărata înfățișare. Perioada de pregătire a alegerilor a dat posibilitatea maselor populare să se convingă odată mai mult că aceste partide au fost și rămîn slugi supuse ale reacțiunii interne și de peste hotare. Procesul unui grup de criminali de război, care avusese loc în acest timp și în care erau implicați direct unii fruntași ai „istoricilor", procesul „Sumanelor negre" și altor asemenea bande, sabotajul capitaliștilor în fabrici, uzine, specula desănțată în condițiile grele ale celor doi ani consecutivi de secetă — speculă care era sprijinită în mod direct de partidele reacțiunii — etc., iată doar cîteva fapte care demascau viguros partidele „istorice" ca principale exponente ale reacțiunii.

Ca în toate împrejurările grele pentru slugile lor supuse, imperialiștii străini, în primul rînd cei americani și englezi, s-au grăbit să sară în ajutorul reprezentanților reacțiunii din Romînia. Neobrăzarea acestor vechi și înrăiți dușmani ai poporului nostru a mers pînă la încercări de amestec grosolan în treburile interne ale țării noastre. Cei care țin[u]seră multe secole sute de milioane de oameni în robie colonială, cei care încurajaseră și-l ajutaseră pe Hitler să dezlănțuie cel de-al doilea măcel mondial, cei care mai tîrziu aveau să ucidă copii, femei și bătrîni în Coreea (și care în aceste zile au bombardat în mod sălbatec orașe și sate pașnice în Egipt) au avut neobrăzarea să se erijeze în apărătorii „alegerilor libere" în Romînia. Numai că masele populare din țara noastră — cărora istoria le dăduse destule dovezi despre „prietenia" imperialiștilor — căpătaseră o concepție limpede și sănătoasă despre libertate și democrație pe care erau hotărîți să le folosească în propriul lor interes. Masele populare înțelegeau totodată că imperialiștii occidentali doreau ca în țara noastră să poată uneltî în deplină libertate împotriva intereselor oamenilor muncii cei care încurajaseră pe toate căile criminala agresiune anti-sovietică, cei care masacraseră oameni nevinovați în timpul rebeliunii legionare, în timpul manifestației din noiembrie 1945; pentru imperialiști „libertate" înseamnă libertatea pentru forțele reacțiunii de a reinstaura în Romînia putredul regim burghezo-moșieresc și de a pune țara la cheremul capitaliștilor străini.

Poporul nostru a respins cu hotărîre o astfel de „libertate" made in S.U.A. Ferm în dorința de a-și făuri singur viitorul, de a-și crea după nevoile sale regimul politic, poporul nostru a ales calea adevăratei democrații care dădea largi drepturi și libertăți maselor populare.

Avînd sprijinul maselor largi ale poporului și fiind ferm sprijinit pe plan diplomatic de către Uniunea Sovietică, guvernul democratic a respins încercările de imixtiune ale imperialiștilor în treburile interne ale țării. Dar adevăratul răspuns acestor încercări nerușinate l-a dat poporul însuși în fața urnelor. Nici sprijinul imperialist de peste hotare, nici încercările reacționarilor de a influența alegerile prin teroare și acte de banditism n-au putut evita prăbușirea partidelor reacțiunii.

Datorită faptului că la alegerile din 1946 s-a înfăptuit efectiv — pentru prima oară în Romînia — votul universal, direct și secret, în fața urnelor s-au prezentat un număr de cetățeni de două ori mai mare decît în orice alegeri din trecut. Rezultatul votului pe deplin liber exprimat a consfințit deplina victorie a forțelor democratice: peste 70% din voturi s-au exprimat pentru Blocul Partidelor Democratice. Din cele 414 mandate în parlament, 348 au revenit coaliției forțelor democrației noi. Alegerile au arătat fără echivoc deplinul faliment politic al partidelor burghezo-moșierești.

Alegerile din 1946 au marcat izolarea definitivă a partidelor „istorice" de masele populare, zdrobirea politică și organizatorică a acestor partide; ele au confirmat fără putință de tăgadă că majoritatea covîrșitoare a poporului nostru s-a manifestat pentru democrația populară și a respins cu hotărîre încercările reacțiunii de a restaura odiosul regim burghezo-moșieresc.

Oricît s-ar strădui cercurile imperialiste și oficinele lor de propagandă veninoasă ele nu vor reuși să umbrească cuceririle istorice ale poporului nostru. Oricît ar țipa pe diferite „voci" posturile de radio imperialiste împotriva orînduirii sociale din Romînia roata istoriei nu se mai poate întoarce niciodată. Regimul democrat-popular nu este un rezultat al „exportului de revoluție" — așa cum trîmbițează pe toate vocile cei care nu pot uita grasele beneficii ce le storceau în trecut din Romînia — ci este opera eroicului nostru popor, adevăratul făuritor al istoriei sale.

Alegerile din 1946 au constituit o verigă importantă în lanțul neîntrerupt al dezvoltării noii democrații în țara noastră.

Clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, sub conducerea înțeleaptă a partidului a eliminat din guvern pe ultimii reprezentanți ai burgheziei, a alungat monarhia, ultimul stîlp al reacțiunii, și a proclamat Republica Populară Romînă, luînd în mîinile sale întreaga putere politică.

In alegerile din noiembrie 1946 a învins clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea progresistă, a învins poporul nostru muncitor. Această victorie istorică a fost posibilă deoarece poporul nostru muncitor a fost condus de către Partidul Comunist Romîn care a luptat neobosit împotriva reacțiunii și care a strîns în jurul său pentru înfăptuirea programului său de luptă cele mai largi mase ale poporului.

Alegerile din 1946 au demonstrat că unității indestructibile între partid și popor nu îi rezistă nici o forță vrăjmașă, că cimentarea acestei unități este chezășia unor mărețe victorii pe drumul vieții noi.

Acum, cînd de aceste alegeri ne despart zece ani privim cu mîndrie la drumul parcurs, drum de profunde transformări revoluționare. Azi în țara noastră se desfășoară din plin construirea socialismului, iar cuvîntul partidului, programul său de luptă reprezintă călăuze scumpe pentru întregul nostru popor.

Poporul nostru, condus de partid a învins pe drumul nou care și l-a ales conform năzuințelor sale pentru că a avut prieteni puternici și credincioși, pentru că n-a fost singur în lupta sa împotriva reacțiunii internaționale și interne. El a avut sprijinul neprecupețit al marii Uniuni Sovietice, eliberatoarea țării noastre și a fost frățește ajutat de către celelalte țări de democrație populară. Niciodată poporul nostru nu va uita, de pildă, momentul greu al luptei împotriva urmărilor grele ale anilor de secetă cînd poporul sovietic ne-a trimis un puternic și dezinteresat ajutor în cereale, alimente etc., iar Ungaria, Bulgaria ne-au întins de asemenea o mînă prietenească, ajutîndu-ne cu cereale. Cu sprijinul ferm al Uniunii Sovietice noi am reușit să respingem încercările de amestec în treburile interne ale țării noastre ale imperialiștilor străini. Poporul nostru este pe deplin conștient că drumul său spre socialism e drumul prieteniei de nezdruncinat cu Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste.

Asemenea întregului popor, tineretul nostru știe că prietenia și colaborarea frățească cu țările socialiste e chezășia sigură a mersului înainte al țării noastre pe calea luminoasă a socialismului. Nu uităm și nu vom uita că forțele negre ale reacțiunii continuă să existe și nu renunță la planurile lor de restaurare a vechilor rînduieli urîte de popoare. Incercarea contrarevoluției de a lichida regimul democrat popular în Ungaria a stîrnit mînia legitimă a poporului nostru muncitor, a tineretului nostru, a dus la strîngerea și mai puternică a acestuia în jurul partidului nostru. In cei peste doisprezece ani de la eliberare — ani de adevărată libertate — noi am învățat multe. Am învățat să apărăm ca lumina ochilor cuceririle istorice ale poporului nostru, am învățat să ne cunoaștem prietenii și dușmanii și vom ști să lichidăm așa cum se cuvine orice încercare de a lovi în cuceririle revoluției noastre.

La 19 noiembrie 1946, 70 la sută din cetățenii care s-au prezentat în fața urnelor au votat pentru democrația populară. Astăzi — după 10 ani — imensa majoritate a poporului nostru pășește neabătut pe drumul socialist. Aceasta constituie o mare victorie a politicii partidului nostru și o înfrîngere categorică, a reacțiunii interne și de peste hotare. Iar imperialiștilor care nu se împacă cu drumul dus de poporul nostru le spunem: nu uitați votul de la 19 noiembrie 1946, nu uitați că poporul romîn și-a ales drumul său odată pentru totdeauna.

Strîns unit în jurul partidului, tineretul nostru va lupta neobosit pentru consolidarea regimului democrat-popular — creație a poporului muncitor pentru întărirea continuă a prieteniei și colaborări frățești a tuturor țărilor comunității socialiste, convinși că numai astfel se poate asigura mersul nostru înainte pe drumul socialismului, al bunăstării celor ce muncesc, pe drumul independenței și suveranității noastre naționale.

C. VLAD

Incheierea tratativelor sovieto-poloneze

DECLARAȚIA COMUNĂ

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Intre 15 și 18 noiembrie 1956 au avut loc la Moscova tratative între delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice și delegația C.C. al P.M.U.P. și a guvernului Republicii Populare Polone.

Din partea sovietică la tratative au participat N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (șeful delegației); K. E. Voroșilov președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian și M. Z. Saburov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. — membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Din partea poloneză la tratative au participat Wladislav Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P. (șeful delegației); Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Stefan Jendrychowski, președintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

In afară de aceștia la tratative au fost de față: Din partea sovietică mareșalul Uniunii Sovietice G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., membru supleant al Prezidiului C.C al P.C.U.S.; B. P. Beșcev, A. G. Zverev, I. G. Kabanov, miniștri ai U.R.S.S.; K. I. Koval, șeful Direcției Generale pentru legăturile economice; N. S. Patolicev, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în R.P. Polonă; generalul de armată A. I. Antonov; G. I. Tunkin, șeful secției juridice și tratatelor din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Din partea poloneză: Eugeniusz Szyr, membru al C.C. al P.M.U.P., Witold Trompcinski, locțiitor al ministrului de Finanțe al R.P. Polone; ambasadorul Maria Werna, director general în ministerul Afacerilor Externe al R.P. Polone și Henrik Kotlicki, director general în Ministerul Finanțelor al R.P. Polone.

I.

Intrevederile și tratativele care s-au desfășurat într-o atmosferă cordială și prietenească, în spiritul înțelegerii reciproce și sincerității, au permis delegațiilor să facă un schimb rodnic de păreri asupra problemelor dezvoltării și întăririi relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Polonă și asupra problemelor internaționale cele mai importante.

In urma tratativelor care au avut loc și a schimbului de păreri dintre delegații, s-a constatat că există dorința reciprocă de a baza relațiile dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Muncitoresc Unit Polonez și relațiile dintre statele noastre pe principiile leniniste ale egalității în drepturi a popoarelor; ele au arătat de asemenea similitudinea părerilor U.R.S.S. și ale R.P. Polone în aprecierea problemelor fundamentale ale situației internaționale contemporane.

Cele două delegații consideră că cercurile agresive ale unor state încearcă să zădărnicească slăbirea încordării internaționale, realizată într-o oarecare măsură în ultimii ani. O expresie a acestei politici este agresiunea Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, care abia de curînd s-a eliberat de sub jugul colonialismului și caută să-și consolideze libertatea și independența națională.

Cele două delegații declară că agresiunea împotriva Egiptului nu poate fi cu nimic justificată. Ele condamnă această agresiune care a provocat multe victime și pagube, a făcut inutilizabil Canalul de Suez, atît de important pentru navigația internațională, inclusiv pentru U.R.S.S. și Polonia, și totodată a agravat situația în Orientul Apropiat și în lumea întreagă.

Cele două delegații declară că statele care au dezlănțuit războiul trebuie să-și retragă trupele de pe teritoriul Egiptului în conformitate cu hotărîrea O.N.U. Uniunea Sovietică și Polonia vor acorda tot sprijinul revendicărilor juste ale Egiptului.

Cele două delegații consideră ca anormală situația cînd o țară atît de mare ca Republica Populară Chineză, continuă să fie lipsită de locul ce-i revine de drept în O.N.U., din vina cercurilor imperialiste ale unor țări ceea ce împiedică rezolvarea multor probleme internaționale importante. Uniunea Sovietică și Polonia vor face tot posibilul pentru a obține restabilirea drepturilor legitime ale R.P. Chineze în O.N.U., considerînd că aceasta este o condiție importantă pentru ca O.N.U să devină un instrument internațional eficient de menținere a păcii generale.

Cele două delegații consideră că în actuala situație internațională încordată toate statele, și în primul rînd marile puteri, trebuie să depună toate eforturile pentru realizarea unei înțelegeri asupra reducerii forțelor armate și armamentelor, interzicerii armelor atomice și cu hidrogen, lichidării bazelor militare pe teritorii străine, asupra reducerii substanțiale a forțelor armate ale S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S în Germania. Părțile consideră că interzicerea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen ar putea constitui un pas important de natură să contribuie la micșorarea încordării internaționale și crearea unei atmosfere de încredere între state. Realizarea unui acord în problema dezarmării ar contribui fără îndoială și la crearea condițiilor necesare pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale, printre care problema germană și problema securității colective europene, în care sînt profund interesate nu numai Uniunea Sovietică și Polonia ci și toate popoarele europene.

Cele două delegații declară că Uniunea Sovietică și Polonia vor depune toate eforturile pentru a se obține succese în rezolvarea problemei dezarmării în interesul popoarelor, în interesul păcii generale.

Delegațiile au făcut un schimb de păreri asupra evenimentelor din Ungaria. Cele două delegații își exprimă convingerea că clasa muncitoare și întregul popor ungar vor avea destulă forță pentru a salvgarda cuceririle orînduirii democrat-populare. Ambele părți vor acorda sprijin guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al cărui program, proclamînd renunțarea la greșelile dăunătoare ale politicii vechiului guvern Rakosi, își pune drept țel dezvoltarea democrației socialiste și întărirea colaborării frățești cu celelalte țări socialiste pe baza deplinei egalități în drepturi și respectării suveranității de stat.

Delegațiile consideră că unele hotărîri luate de O.N.U. față de Ungaria nu urmăresc să ajute poporul ungar, ci să abată atenția popoarelor de la agresiunea împotriva Egiptului.

II.

In cursul tratativelor prietenești, cele două delegații au examinat și discutat temeinic toate aspectele relațiilor actuale dintre statele sovietic și polon.

Cele două părți consideră că declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956, cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste, are o mare însemnătate pentru dezvoltarea și întărirea prieteniei între țările socialiste.

Cele două părți consideră că principiile expuse în această declarație corespund hotărîrilor adoptate în aceste probleme de către cea de-a VIII-a Plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și politicii guvernului polonez. In cursul tratativelor părțile au acordat o atenție deosebită dezvoltării și întăririi prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și R.P. Polone și și-au exprimat convingerea că alianța de nezdruncinat și prietenia frățească dintre U.R.S.S. și R.P. Polonă se vor lărgi și se vor întări, dezvoltîndu-se pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, a respectării inviolabilității teritoriale, independenței și suveranității de stat, neamestecului în treburile interne. Alianța sovieto-polonă, în care sînt la fel de interesate atît poporul sovietic cît și cel polonez, este o chezășie de nădejde a securității lor. Această alianță reprezintă un factor de cea mai mare importanță pentru întărirea independenței R.P. Polone și pentru trăinicia granițelor ei pe Oder și Neisse, care este o graniță a păcii

Părțile își exprimă profunda convingere că aplicarea consecventă a principiilor sus menționate ale colaborării între Uniunea Sovietică și R.P. Polonă va contribui la întărirea continuă a alianței dintre cele două state, la întărirea unității lagărului socialist și a păcii în Europa.

III.

In cursul tratativelor au fost examinate sub toate aspectele relațiile economice dintre U.R.S.S. și R.P. Polonă în lumina declarației guvernului sovietic cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste. Cele două părți au declarat că sînt hotărîte să dezvolte și să întărească colaborarea economică între cele două țări pe baza egalității în drepturi, avantajului reciproc și într-ajutorării frățești.

In cursul tratativelor s-a constatat că există unele decontări financiare nereglementate între părți, datind din anii trecuți.

Cele două părți, pornind de la interesele reciproce, au hotărît ca datoria Poloniei, existentă la 1 noiembrie 1956, provenită din creditele acordate Poloniei de Uniunea Sovietică, să fie considerată amortizată prin plata costului integral al cărbunelui livrat din Polonia în U.R.S.S. în perioada 1946—1953 în baza acordului din 16 august 1945. S-a căzut de asemenea de acord asupra reglementării decontărilor financiare privind transporturile pe cale ferată, unele plăți necomerciale etc.

Guvernul U.R.S.S. este de acord să livreze R.P. Polone în 1957 1.400.000 tone cereale. Livrarea acestor cereale se va face pe credit.

Guvernul sovietic este de asemenea de acord să acorde R.P. Polone un credit pe termen lung de 700.000.000 ruble pentru plata mărfurilor livrate de Uniunea Sovietică Poloniei pe baza unei liste stabilite de comun acord.

IV.

Cele două părți au discutat problemele legate de staționarea temporară a unităților armate sovietice pe teritoriul Poloniei.

Părțile au constatat că pînă în prezent nu s-a reușit să se realizeze hotărîri de comun acord care să ofere statelor europene garanții suficiente împotriva reînvierii militarismului german. Faptul că forțele revanșarde contestă permanent justețea granițelor existente între statele europene, și în primul rînd justețea graniței stabilite și existente în partea de vest a Poloniei, este de asemenea o cauză importantă care îngreunează normalizarea relațiilor în Europa.

Cele două părți au ajuns la concluzia că această stare de lucruri și situația internațională existentă fac ca staționarea temporară a unităților de trupe sovietice pe teritoriul Poloniei să mai fie încă utilă, fiind legată de asemenea de necesitatea staționării trupelor sovietice în Germania pe baza tratatelor și acordurilor internaționale.

S-a stabilit că pe măsură ce situația internațională va evolua cele două părți se vor consulta asupra problemelor legate de staționarea unităților militare sovietice pe teritoriul Poloniei asupra efectivului și componenței lor.

Totodată, cele două părți recunosc următoarele principii care precizează statutul acestor unități pe teritoriul Poloniei:

Staționarea temporară a trupelor sovietice în Polonia nu poate să afecteze în nici o privință suveranitatea statului polonez și nu le poate permite să se amestece în treburile interne ale Republicii Populare Polone.

Dislocarea și efectivul trupelor sovietice se stabilesc prin acorduri speciale între cele două părți;

Deplasările unităților sovietice în afara locului unde sînt dislocate trebuie să se facă cu asentimentul guvernului R.P. Polone sau cu asentimentul altor autorități poloneze competente;

Unitățile militare sovietice care staționează pe teritoriul R.P Polone și efectivul lor împreună cu familiile respective sînt obligate să respecte și să se conformeze prevederilor legilor poloneze. Limitele jurisdicției poloneze și sovietice față de personalul unităților militare sovietice aflate în Polonia vor fi stabilite printr-un acord special;

Termenele, căile de deplasare și modalitatea de tranzit a trupelor sovietice prin teritoriul Republicii Populare Polone vor fi stabilite prin acorduri speciale între cele două părți.

Acordul care va stabili statutul juridic al trupelor sovietice pentru perioada staționării lor temporare pe teritoriul Poloniei va fi încheiat în viitorul apropiat.

V.

Călăuzite de dorința de a întări prietenia polono-sovietică, delegațiile au căzut de acord asupra principiilor pe baza cărora organele de resort din Uniunea Sovietică vor înlesni repatrierea polonezilor care au familii în Polonia și întoarcerea în Polonia a celor care din motive independente de ei nu au putut beneficia de dreptul la repatriere pe baza acordurilor sovieto-poloneze din 1945.

Delegația sovietică a declarat că Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. i se va prezenta spre examinare propunerea cu privire la eliberarea înainte de termen și repatrierea, sau predarea către organele poloneze a persoanelor aflate în locuri de detențiune. Părțile au convenit că în cel mai scurt timp, reprezentanții organelor competente ale celor două părți se vor întîlni pentru stabilirea datelor și modalităților de repatriere.

In cursul tratativelor s-a constatat că în ultimii ani colaborarea culturală dintre U.R.S.S. și Republica Populară Polonă s-a dezvoltat cu succes. La 30 iunie 1956 a fost semnat la Varșovia acordul de colaborare culturală între U.R.S.S. și R.P. Polonă, care prevede dezvoltarea continuă și sub toate aspectele a legăturilor sovieto-poloneze în domeniul științei, culturii și artei. O strînsă colaborare culturală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Polonă va contribui și pe viitor în mod eficient la întărirea prieteniei sincere, frățești între popoarele sovietic și polonez.

Cele două părți vor depune toate eforturile pentru a-și informa în modul cuvenit popoarele asupra acțiunilor întreprinse și înfăptuite în viața politică, economică și în alte sfere ale vieții Uniunii Sovietice și Republicii Populare Polone, asupra realizărilor comune în construcția socialistă, ceea ce va sluji la adîncirea prieteniei sovieto-poloneze și a înțelegerii.

Delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice și delegația C.C. al P.M.U.P și a guvernului Republicii Populare Polone își exprimă convingerea fermă că schimbul de păreri larg și sincer care a avut loc în cursul tratativelor va contribui la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie între U.R.S.S. și R.P. Polonă, între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Muncitoresc Unit Polonez pentru binele popoarelor celor două țări și va servi intereselor întăririi păcii și securității în lumea întreagă.

Prim secretar al C.C. al P.C.U.S.
N. S. HRUȘCIOV

Președintele Consiliului de Miniștri
al U.R.S.S
N. A. BULGANIN

Prim secretar al C.C. al P.M.U.P.
WLADISLAW GOMULKA

Președintele Consiliului de Miniștri
al R.P. Polone
JOSEF CYRANKIEWICZ

Moscova, 18 noiembrie 1956.

Cuvîntarea lui WLADISLAW GOMULKA

Dragi tovarăși!

Stimați oaspeți!

Scumpe tovarășe Hrușciov!

Scumpe tovarășe Voroșilov!

Scumpe tovarășe Bulganin!

In numele delegației Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone vă salut călduros cu prilejul recepției de astăzi. Salut călduros conducerea Partidului Comunist și a guvernului Uniunii Sovietice, pe reprezentanții organelor puterii de stat din Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă, precum și pe reprezentanții vieții publice din capitală.

Salut pe ambasadorii și trimișii statelor străine și pe toți oaspeții noștri dragi.

Se apropie ultimele ore ale vizitei noastre în acest mare oraș, a cărui viață pulsează din plin. Am petrecut împreună cu delegația Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a guvernului sovietic patru zile în care am lucrat intens. Ele vor fi încununate de semnarea care va avea loc astăzi a declarației comune.

Cînd delegația poloneză a plecat din Varșovia la Moscova fiecare dintre noi încerca sentimente diferite. Pe de o parte eram profund pătrunși de năzuința de a întări și consolida legăturile frățești de prietenie dintre Polonia și Uniunea Sovietică, iar pe de altă parte în gîndurile noastre se strecura îndoiala: vor aprecia oare conducătorii partidului comunist și ai statului sovietic pe deplin și în modul cuvenit schimbările care s-au produs în țara noastră în urma celei de a VIII-a plenare a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez?

Astăzi, după încheierea tratativelor comune, putem spune cu bucurie că temerile noastre nu și-au găsit confirmare în poziția adoptată de delegația sovietică față de problemele ridicate de delegația poloneză.

Desfășurarea tratativelor și a întîlnirilor noastre comune și rezultatele lor, cuprinse în declarație, sînt o expresie a cotiturii fundamentale în practica relațiilor dintre Polonia și Uniunea Sovietică, precum și între Partidul Muncitoresc Unit Polonez și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice.

In perioada anterioară, relațiile frățești între statele și partidele noastre erau întunecate de umbra unor denaturări și greșeli care decurg din ceea ce s-a denumit pe scurt cultul personalității.

Aceste denaturări și greșeli au fost recunoscute și condamnate încă la Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, iar o dezvoltare ulterioară a poziției Congresului al XX-lea a fost declarația guvernului sovietic din 30 octombrie a.c. cu privire la relațiile dintre partidele și statele socialiste.

Permiteți-mi să subliniez astăzi cu toată tăria că desfășurarea și rezultatele tratativelor noastre duse cu partea sovietică confirmă întru totul că declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956 nu este vorbă goală, ci conținut viu care și-a găsit expresia în practica actualei stabiliri de relații între Polonia și Uniunea Sovietică și între Partidul Muncitoresc Unit Polonez și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, pe principiile socialiste ale deplinei egalități în drepturi.

Vreau să subliniez de asemenea un al doilea fapt care confirmă că guvernul Uniunii Sovietice și conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice privesc în mod critic nu numai în vorbe aspectele negative ale trecutului. Unul din factorii cei mai importanți ai tratativelor noastre este satisfacerea deplină de către Uniunea Sovietică a avantajelor care revin Poloniei și care decurg din schimburile comercial-financiare, bazate pe egalitate în drepturi, dintre cele două țări.

Acest fapt care este o dovadă a atitudinii cu adevărat frățești și socialiste a Uniunii Sovietice față de Polonia populară, care a ajuns astăzi într-o situație economică dificilă, va fi apreciat așa cum se cuvine de poporul polonez și în primul rînd de clasa muncitoare poloneză.

Totodată, rezolvarea cu succes a celorlalte probleme ridicate de către delegația poloneză va contribui la întărirea în rîndurile poporului polonez a sentimentelor cordiale de prietenie față de popoarele Uniunii Sovietice și la întărirea alianței care unește cele două țări ale noastre.

Acest lucru îl cere în mod deosebit actuala situație internațională, a cărei apreciere este cuprinsă în declarația noastră comună.

Permiteți-mi să toastez pentru colaborarea prietenească și rodnică dintre poporul polonez și popoarele frățești ale Uniunii Sovietice,

Trăiască prietenia polono-sovietică!

Trăiască pacea și prietenia între toate popoarele!

Cuvîntarea lui N. S. HRUȘCIOV

Scumpe tovarășe Gomulka!

Scumpe tovarășe Zawadski!

Scumpe tovarășe Cyrankiewicz!

Dragi tovarăși și prieteni care ați sosit împreună cu delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone, precum și toți oaspeții prezenți aci.

Permiteți-mi în primul rînd să exprim satisfacția noastră față de rezultatele muncii comune desfășurate de către delegațiile sovietică și poloneză. Sîntem de acord cu felul în care tovarășul Gomulka a caracterizat rezultatele tratativelor noastre.

Nu vrem să ascundem faptul că în trecut între partidele și statele noastre au existat unele neînțelegeri și greșeli. Dar dacă ținem seama că sîntem pe aceleași poziții de clasă, ideologice, nu poate exista îndoială că toate problemele care se ivesc între partidele și statele noastre pot fi rezolvate și sînt rezolvate în spiritul înțelegerii reciproce frățești. Impărtășim întru totul părerea exprimată aci de tovarășul Gomulka că s-a pus capăt neînțelegerilor din trecut, că a fost netezită calea pentru îmbunătățirea continuă a colaborării noastre. Noi, bolșevicii, urmînd poruncile marelui Lenin, îndreptăm cu hotărîre greșelile cînd vedem că nu avem dreptate, dar totodată nu dăm înapoi cînd sîntem convinși de dreptatea noastră.

In activitatea sa partidul nostru se călăuzește după teza marxist-leninistă că relațiile dintre țări trebuie să se bazeze pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării inviolabilității teritoriale, independenței de stat și suveranității, neamestecului în treburile interne.

Nici nu se poate pune problema — dacă este sau nu necesară coexistența pașnică a diferitelor state. Coexistența este în fapt recunoașterea a ceea ce există în realitate. Noi spunem reprezentanților țărilor capitaliste: Dacă vreți puteți veni la noi în vizită, dacă nu vreți — nu veniți. N-o să ne pară prea tare rău. Dar să coexistăm avem nevoie. Doar nu depinde de dv. că a fost săvîrșită Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, că există Uniunea Sovietică și un întreg sistem de state ale lagărului socialist. Aceasta este o lege a dezvoltării sociale și această lege acționează în avantajul nostru. Noi, leniniștii sîntem convinși că orînduirea noastră socială — socialismul — va învinge în cele din urmă capitalismul. Aceasta este logica dezvoltării istorice a omenirii.

Pe calea construirii societății socialiste se întîlnesc destule greutăți și noi nu am fi bolșevici-leniniști, dacă ne-am teme de aceste greutăți, dacă am da înapoi în fața lor. In țara noastră a luat ființă pentru prima oară noua orînduire socială. S-au statornicit pentru prima oară relații noi. Noi, prima țară care a pășit pe calea socialismului, nu am avut experiența construirii noii societăți, nu am avut la început cadre bine pregătite pentru a construi repede și fără greșeli socialismul. Trebuia să învățăm în mers. Am făcut nu puține greșeli și ne dăm perfect de bine seama că dacă acum, cu experiența noastră de astăzi, am trece la construirea noii societăți am face acest lucru cu mult mai mult succes, cu mai puține greșeli și jertfe. Istoria nu se repetă însă și în această privință celelalte țări care au pășit pe calea construirii socialismului se află într-o situație mai bună decît ne aflam noi. Ele pot să folosească experiența de care dispunem și să evite multe greșeli.

Ar fi greșit să se creadă că în prezent noi nu mai avem greutăți, că ele nu vor exista și în viitor. Greutăți există și ele pot exista. Dar noi știm de asemenea prea bine că toate greutățile noastre pe măreţul nostru drum vor fi fără doar și poate biruite.

Tovarăși! Vorbind despre greutățile care se ivesc în calea popoarelor ce construiesc socialismul vreau să vorbesc printre altele despre Ungaria unde recent a fost organizat un complot contrarevoluționar împotriva poporului. Contrarevoluționarii au încercat să folosească dificultățile cauzate într-o măsură considerabilă de greșelile conducerii anterioare. Reacționarii au folosit aceste greșeli pentru a atrage după ei masele. S-a creat o situație primejdioasă care amenința toate cuceririle regimului de democrație populară din Ungaria. Guvernul ungar revoluționar muncitoresc-țărănesc ne-a cerut ajutor în lupta împotriva contrarevoluției dezlănțuite, pentru apărarea cuceririlor socialismului în Ungaria și noi am fost nevoiți să acordăm acest ajutor. Credem că poporul ungar va înțelege adevăratele scopuri ale organizatorilor dezordinilor din Ungaria. Sîntem profund convinși că contrarevoluția din Ungaria va fi definitiv zdrobită, iar clasa muncitoare ungară va obține victoria.

Unii din politicienii țărilor capitaliste ne spun: anulați Tratatul de la Varșovia, retrageți-vă trupele din alte țări, unde ele se află potrivit Tratatului de la Varșovia, și veți dovedi prin aceasta dragostea voastră de pace.

Stimați domni — răspundem noi unor astfel de oameni — imediat ce vă veți retrage trupele din Germania occidentală, imediat ce veți lichida bazele voastre militare maritime și aeriene de pe teritoriile străine noi vom retrage simultan trupele noastre din acele țări unde ele se află potrivit Tratatului de la Varșovia. Aceste trupe se află acolo cu asentimentul mutual al guvernelor țărilor socialiste, iar problema staționării lor va fi rezolvată de guvernele țărilor socialiste în conformitate cu principiile proclamate în declarația guvernului sovietic din 30 octombrie 1956.

Cînd reprezentanții lumii burgheze vorbesc despre evenimentele din Ungaria ei folosesc diferite cuvinte înfricoșătoare despre „Agresiunea sovietică", despre „amestecul în treburile interne ale altor țări" și altele. Cînd vine însă vorba despre agresiunea colonialiștilor împotriva Egiptului aceasta, potrivit afirmațiilor lor, nu este un război, ci doar nevinovate „măsuri polițienești" în scopul instaurării ordinei în această țară. Toți văd însă acum ce fel de „măsuri" sînt acestea și ce „rînduieli" se instaurează acolo. Acestea sînt măsuri ale colonialiștilor pentru instaurarea rînduielilor colonialiste în Egipt, care de foarte curînd s-a eliberat de sub jugul asupririi coloniale și vrea să trăiască și să se dezvolte ca stat suveran, independent. Acestea sînt măsuri de restaurare a rînduielilor coloniale.

Acum nu mai sînt însă timpurile cînd colonialiștii puteau să impună popoarelor voința lor.

Simpatia noastră este în întregime de partea Egiptului în lupta sa dreaptă.

Adesea în țările occidentale pot fi auzite glasuri: „Nasser este un colonel și atît" Ei uită că Nasser este președintele unui stat suveran și că cu el trebuie să se discute în modul corespunzător. Se știe că prin ideologia sa Nasser nu este comunist. De ce îl sprijinim însă? Pentru că el este un erou național, pentru că el a condus lupta dreaptă a poporului egiptean împotriva trupelor engleze, franceze și israeliene care au invadat teritoriul statului egiptean suveran.

După cum știți, am trimis scrisori suficient de sincere guvernelor Angliei, Franței precum și Israelului, care a fost folosit de marile puteri coloniale pentru dezlănțuirea agresiunii împotriva Egiptului.

Sprijinim cu căldură cauza dreaptă a Egiptului în apărarea suveranității și independenței sale și sîntem convinși că Egiptul va ieși învingător în lupta sa de eliberare.

Sîntem însă realiști și nu vrem să aprindem incendiul războiului, dimpotrivă, ne străduim prin toate mijloacele pentru a stinge focarul de război care a apărut în Orientul Apropiat. Poziția noastră în această problemă este clară și sinceră și noi credem că conducătorii Angliei, Franței și Israelului vor analiza în mod lucid toate împrejurările și își vor retrage trupele din Egipt.

Trebuie să cerem și să obținem retragerea imediată a trupelor agresorilor din Egipt. Sînt convins că Egiptul își va apăra independența, iar curajosul popor egiptean va continua dezvoltarea sa istorică, mergînd pe calea păcii și întăririi prieteniei cu celelalte popoare.

Deoarece trăim cu statele capitaliste pe aceeași planetă trebuie să căutăm zi de zi noi și noi metode de dezvoltare a coexistenței pașnice. Noi căutăm astfel de mijloace și ni se pare că declarația guvernului sovietic în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale servește intereselor acestei cauze.

Domnilor corespondenți din țările capitaliste!

Scrieți de foarte multe ori că noi tindem spre război. Trebuie să vă spun că vă găsiți uneori într-o situație foarte, foarte dificilă. Repet că nu vom întîrzia nici cu o zi retragerea trupelor noastre din Germania și din celelalte țări dacă țările capitaliste își vor retrage trupele din Germania occidentală și vor lichida bazele lor militare și maritime de pe teritoriile străine. Noi nu sîntem însă oameni naivi, noi cunoaștem deprinderile cercurilor imperialiste. Trebuie să fim gata să dăm riposta acelora care se vor gîndi să ne atace.

Tovarăși, prieteni! Dacă în perioada dintre primul și cel de al doilea război mondial am fi avut cu Polonia și Cehoslovacia relații de prietenie și nu relații de înstrăinare ar fi fost mai ușor să înfrînăm pe agresorii care au dezlănțuit cel de al doilea război mondial. Să tragem toate concluziile din trecutul istoric. Este necesar să întărim prietenia țărilor socialiste.

Pentru ca prietenia și colaborarea țărilor socialiste să se întărească și să se dezvolte nu este nevoie să scoatem în relief problema care experiență în construirea socialismului este mai bună — cea sovietică., cea chineză, cea poloneză sau cea bulgară. Dacă vorbim despre experiența construirii socialismului aș spune că mie personal îmi place foarte mult înțelepciunea tovarășilor chinezi, care în mod creator și foarte original, ținînd seama de condițiile specifice ale țării lor, rezolvă problema metodelor construirii socialismului, învingînd multe dificultăți. Ne bucură și sîntem mîndri că Partidul Comunist Chinez, marele popor chinez rezolvă cu succes sarcinile construirii socialismului în țara lor.

Noi, leniniștii, am recunoscut și recunoaștem că fiecare țară, fie ea Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Romînia sau o altă țară, are particularitățile sale specifice naționale și sociale și trebuie să țină seama de ele la făurirea noii societăți. Trebuie să-i dezamăgesc pe acei care, s-ar părea, vor să împingă țările socialiste ca ele să-și pună întrebarea a cui experiență în construirea socialismului este mai bună. Nu se va întîmpla așa! Noi, leniniștii, ne mîndrim tocmai cu aceasta. Ne mîndrim cu aceea că sîntem internaționaliști și vom fi și în viitor credincioși steagului internaționalismului. Noi ne-am sprijinit întotdeauna și ne vom sprijini unul pe celălalt în lupta noastră comună, pentru cauza noastră comună, pentru socialism.

Intre țările socialiste nu există și nu poate exista antagonism deoarece ele sînt unite prin țeluri și interese comune. Nici o țară socialistă nu urmărește țelul de a-și impune altor țări metodele sale, experiența sa. Iar acela care scoate în relief experiența sa, care încearcă să preamărească formele și metodele sale, acela se află pe poziții nejuste. Aceasta nu corespunde principiilor marxism-leninismului, principiilor internaționalismului socialist.

Nu se poate etala problema folosirii experienței construirii socialismului ca o marfă într-o prăvălie. Experiența construirii socialismului nu este un salam care poate fi impus printr-o reclamă plicticoasă. O experiență bună își va găsi întotdeauna adepți și urmași și va fi folosită de alte țări fără a fi impusă.

Permiteți-mi dragi tovarăși să vă asigur pe voi, frați polonezi, că noi, oamenii sovietici, nu vom lăsa niciodată în nenorocire poporul polonez și sperăm în egală măsură că veți proceda la fel, că vom merge întotdeauna împreună în lupta pentru cauza noastră comună.

Uneori pot fi auzite glasuri că Uniunea Sovietică ar avea anumite avantaje economice de pe urma prieteniei cu țările de democrație populară și îndeosebi de pe urma prieteniei cu Polonia. Aceasta este profund greșit. Dacă noi am urmări asemenea scopuri am duce cu totul altă politică.

Repet că în relațiile sovieto-poloneze au fost în trecut greșeli legate de perioada cultului personalității. Dar toate acestea au fost în trecut. Conducerea partidului nostru și a statului nostru salută în mod sincer și din toată inima venirea tovarășului Wladislaw Gomulka la conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez și urăm din toată inima noii conduceri a P.M.U.P. succese în activitatea sa spre binele poporului polonez.

Toastez pentru prietenia dintre țările socialiste, pentru întărirea alianței dintre ele, pentru prietenia frățească și colaborarea dintre popoarele sovietic și polonez. Pentru prietenia frățească între partidele noastre!

★

Recepția, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, cu adevărat frățească, a constituit o nouă dovadă a prieteniei crescînde a popoarelor sovietic și polonez, a unității de vederi ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Muncitoresc Unit Polonez în lupta comună pentru o consolidare și mai mare a unității țărilor lagărului socialist.

Recepția de la ambasada R. P. Polone din Moscova

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie la ambasada Republicii Populare Polone din Moscova a avut loc o mare recepție oferită de delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a Guvernului Republicii Populare Polone cu prilejul încheierii tratativelor sovieto-poloneze care au avut loc la Moscova.

Oaspeții au fost primiți de Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P (șeful delegației), Aleksander Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, Stefan Jendrychowski, președintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

La recepție au participat delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice — N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (șeful delegației); K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. I. Mikoian și M. Z. Saburov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S., L. M. Kaganovici, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, C. A. Furțeva, N. M. Șvernik, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov, V. V. Matkievici și M. V Hrunicov, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., M. A. Iasnov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R.; B. N. Ponomariov, membru al C.C. al P.C.U.S.; M. P. Tarasov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; A. F. Gorkin, secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; P. K. Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia; miniștri ai U.R.S.S., deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., activiști cu munci de răspundere ai C.C. al P.C.U.S., funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La recepție au mai luat parte Eugenius Szyr, membru al C.C. al P.M.U.P., J. Banak, însărcinat cu afaceri ad-interim al Republicii Populare Polone în U.R.S.S., Maria Werna, Witold Trompcinski, Henrik Kotlițki, Edward Bartol și alte persoane oficiale.

Printre oaspeți au fost de asemenea șefi ai unei serii de reprezentanțe diplomatice acreditați în U.R.S.S.

In cadrul recepției au luat cuvîntul W. Gomulka și N. S. Hrușciov.

Plecarea spre patrie a delegației R. P. Polone

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: După încheierea cu succes a tratativelor sovieto-poloneze în seara zilei de 18 noiembrie a părăsit Moscova plecînd la Varșovia cu un tren special delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone.

La gara „Bielorusskaia" oaspeții au fost conduși de N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, K. E. Voroșilov, G. K Jukov, miniștri ai U.R.S.S., funcționari superiori ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Șeful delegației poloneze Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., a rostit o cuvîntare în fața microfonului.

★

BREST 19 (Agerpres). —TASS transmite: La 19 noiembrie, ora 15,20 a plecat spre patrie cu un tren special, după o scurtă oprire la Brest, delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone.

★

Din Brest delegația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone a adresat o telegramă tovarășilor N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov și N. A Bulganin în care mulțumește pentru primirea cordială și prietenească făcută în cursul vizitei în U.R.S.S.

Cuvîntarea tovarăşului Iosip Broz-Tito în faţa activiştilor U. C. I. din Pola

BELGRAD 19 (Agerpres). — Secretarul general al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, tov. Iosip Broz-Tito, a expus atitudinea Iugoslaviei cu privire la evenimentele din Ungaria şi faţă de agresiunea anglo-franco-israeliană din Egipt.

In cuvîntarea rostită la 11 noiembrie la Pola, în faţa activiştilor Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia pentru regiunea Istriei, tov. Tito a declarat că situaţia internaţională este astăzi destul de complicată şi că nu se poate spune că nu există primejdie de conflicte mai mari. Forţele iubitoare de pace din lume, printre care se află şi Iugoslavia au arătat în cadrul Naţiunilor Unite că, prin eforturile lor ferme şi neobosite ele pot reduce posibilitatea unui conflict internaţional, făcînd ca lucrurile să ajungă de pe acum la un stagiu în care lumea poate spera că pacea va fi totuşi salvgardată.

In continuare, I. B. Tito s-a ocupat de relaţiile iugoslavo-sovietice, relevînd dezvoltarea acestor relaţii şi subliniind că Iugoslavia a încheiat cu U.R.S.S. o serie de aranjamente în condiţii extrem de favorabile. In legătură cu cele două declaraţii sovieto-iugoslave adoptate la Belgrad şi Moscova, vorbitorul şi-a exprimat părerea că ele trebuie să aibă importanţă nu numai pentru relaţiile iugoslavo-sovietice, dar şi pentru relaţiile dintre toate ţările socialiste.

Referindu-se la atitudinea unor ţări apusene, care cu propaganda lor cu privire la „eliberarea" ţărilor socialiste se amestecă în treburile interne ale acestor ţări, amestec care a luat proporţii destul de mari, vorbitorul a spus că primejdia imixtiunii externe nu trebuie să ducă la subaprecierea forţelor revoluţionare interne ale ţărilor socialiste şi a capacităţii lor de a împiedica triumful forţelor reacţionare.

Vorbitorul a respins părerile exprimate în unele partide comuniste şi muncitoreşti, prin care se atribuie Iugoslaviei răspunderea pentru evenimentele din Polonia şi Ungaria. Aceste păreri, după cum consideră vorbitorul, sînt afirmate de elemente „stalîniste" din aceste partide.

Tov. Tito a dat o apreciere evoluţiei evenimentelor în Polonia, unde, a spus vorbitorul, în ciuda tuturor persecuţiilor şi metodelor de distrugere a cadrelor, a continuat să existe un nucleu, în frunte cu tov. Gomulka, care a fost capabil să ia lucrurile în mînă şi să pornească cu curaj pe calea democratizării ţării, independenţei depline şi relaţiilor de prietenie cu Uniunea Sovietică. Astfel, forţele reacţionare care sperau să iasă la suprafaţă printr-un conflict între comunişti, nu au putut să se manifeste. Situaţia din Polonia s-a consolidat în mare măsură şi evoluează satisfăcător.

Referindu-se la evenimentele din Ungaria, vorbitorul a declarat că el a fost şi înainte de părere că regimul lui Rakosi şi Rakosi însuşi nu aveau calificarea necesară pentru a conduce statul ungar şi a realiza unitatea sa pe plan intern, ci, dimpotrivă, ar putea să provoace mari greutăţi şi că Gerö nu se deosebea cu nimic de Rakosi şi a urmat aceeaşi politică.

Vorbitorul a arătat că conducătorii iugoslavi s-au declarat de acord să aibă convorbiri cu Gerö şi cu o delegaţie a Partidului celor ce muncesc din Ungaria, dorind să stabilească relaţii bune cu Partidul celor ce muncesc din Ungaria, deoarece sperau că în felul acesta le va fi mai uşor să exercite o influenţă pozitivă asupra dezvoltării interne a acestei ţări. Lucrurile merseseră însă foarte departe în Ungaria. Poporul din Ungaria era în mod categoric împotriva elementelor din vechea conducere, care se mai găseau la putere şi cerea îndepărtarea lor.

Exprimîndu şi părerea că în această fază a evenimentelor nu era necesar să se recurgă la ajutorul armatei sovietice, vorbitorul a arătat că în răscoala care a izbucnit, s-au amestecat elementele reacţionare, care s-au folosit de ea. Oare acolo nu sînt mulţi horthişti? — a spus I. B. Tito. Noi ştim cu toţii că Horthy a avut mari forţe fasciste în Ungaria, „Crucile cu săgeţi", diferite elemente reacţionare, adepţi ai lui Ferenc Nagy etc. Cu un cuvînt au fost aici mulţi oameni care nu sînt pentru comunism care nu sînt numai împotriva lui Rakosi ci şi împotriva socialismului în general. Aceste forţe reacţionare n-au îndrăznit să ridice capul mai de mult în ciuda tuturor chemărilor din străinătate la răscoală, în ciuda ajutorului pe care l-au primit din străinătate, n-au avut forţă şi îndrăzneală să se ridice atîta timp cît credeau că partidul este unitar şi monolit. Însă îndată ce au văzut că partidul s-a fărămiţat şi că partea mare a membrilor de partid s-au ridicat împotriva clicii lui Rakosi şi rămăşiţelor trecutului, ele s-au amestecat imediat.

Dacă guvernul lui Nagy ar fi fost mai energic, dacă n-ar fi şovăit cînd într-o parte, cînd în alta, dacă s-ar fi ridicat hotărît împotriva anarhiei şi împotriva uciderii comuniştilor de către elementele reacţionare, dacă ar fi opus rezistenţă hotărîtă reacţiunii etc., poate că lucrurile ar fi pornit pe calea justă şi poate că n-ar fi avut loc intervenţia Armatei Sovietice. Ce a făcut însă Nagy? El a chemat poporul la arme împotriva Armatei Sovietice şi a apelat la ţările apusene să se amestece.

In Apus această intervenţie a fost folosită enorm. Au folosit-o imperialiştii, care abia aşteptau să atace Egiptul. Ei l-au atacat tocmai în această fază a tragediei maghiare, sperînd că Uniunea Sovietică va fi foarte ocupată şi nu va putea interveni împotriva acestei agresiuni.

Pot să vă spun, tovarăşi, că cunosc pe oamenii din noul guvern — a spus în continuare vorbitorul — şi că după părerea mea ei reprezintă tot ce este mai cinstit în Ungaria. Insuşi programul publicat de Kadar arată aceasta.

Inainte de a trece la a doua intervenţie a trupelor sovietice, trebuie spus că situaţia din Ungaria a luat asemenea proporţii — încît s-a văzut clar că va avea loc un măcel îngrozitor, un război civil îngrozitor, în care socialismul poate fi îngropat în întregime şi din cauza căruia poate începe un al treilea război mondial, deoarece amestecul Apusului şi revenirea la putere a horthiştilor şi a vechei reacţiuni n-ar fi putut să fie tolerată de guvernul sovietic.

Aceste elemente reacţionare şi-au arătat foarte curînd adevărata înfăţişare. Au ordonat că nu este permisă întrebuinţarea cuvîntului tovarăş, că trebuie să se scoată stelele roşii. Comuniştii nu mai aveau curajul să spună că sînt comunişti, deoarece comuniştii erau spînzuraţi. Dacă ar fi fost numai un caz de acest fel şi dacă ar fi fost spînzurat cineva din poliţie, bine cunoscut după faptele sale rele, s-ar mai fi putut spune că aceasta s-a întîmplat datorită revoltei spontane a unui grup de oameni. Insă, acesta a fost un măcel general. Lucrurile acestea le-au făcut hoardele deslănţuite de fascişti şi reacţionari.

Guvernul Nagy n-a întreprins nimic pentru a împiedica aceste lucruri. Plîngea mereu la radio şi implora ajutor. In loc să lupte împotriva acestora şi să arate într-un fel oarecare dorinţa de a pune capăt măcelăririi comuniştilor şi oamenilor progresişti, el a publicat declaraţia în care se dezice de Pactul de la Varşovia, proclamă independenţa etc., de parcă acesta era acum lucrul cel mai important.

Mulţi oameni îşi pun acum întrebarea, de ce a avut loc cea de a doua intervenţie sovietică — a spus în continuare vorbitorul. Sîntem împotriva amestecului şi întrebuinţării forţelor armate străine. Dar, se înţelege, că dacă aceasta salvează socialismul din Ungaria, atunci vom putea spune, deşi sîntem împotriva amestecului, că intervenţia sovietică a fost necesară.

Evenimentele din Ungaria au animat întrucîtva diferite elemente din Iugoslavia. Ei nu sînt mulţi, însă trăncănesc de toate. Sînt dintre cei care ar dori o învălmăşeală, ca să pună mîna pe cîte ceva. Niciodată n-am spus că noi am lichidat şi reeducat pe toţi ustaşii, cetnicii şi adepţii încarnaţi ai Vaticanului. Am spus întotdeauna că numai unitatea poporului îi va împiedica să încerce ceva şi să facă ceva în ţara noastră. Astăzi mai mult ca oricînd este necesară unitatea poporului şi partidului, însă nu din cauza că noi ne-am teme că şi în ţara noastră ar putea interveni ceva.

Anumite elemente din Iugoslavia gîndesc astfel: „In Ungaria lucrurile sînt acum grave, vor veni acolo horthiştii, Vaticanul şi alţii, şi iată ocazii pentru noi". După părerea lor Iugoslavia va fi din nou despărţită şi încercuită, astfel că vor putea activa mai uşor. Asemenea elemente încă mai există, însă ei se înşeală grozav, a subliniat vorbitorul. Noi n-avem 800.000 de membri — cum ne-a spus Gerö că există în partidul lor, din care cauză eu l-am privit cam cu îndoială — însă noi avem ceva peste 600.000 de membri ai partidului, cadre care s-au călit în revoluţie şi în luptă şi care n-au venit în partidul nostru cu diferite tendinţe de parveniţi şi alte tendinţe, ci care poartă pe umerii lor greutatea construirii ţării noastre. Ei vor şti întotdeauna să împiedice la timp pe oricine care ar încerca să uneltească în ţara noastră. Noi sîntem o ţară în care există o Uniune a Comuniştilor cu peste 600.000 de membri şi o Uniune Socialistă a poporului muncitor cu 7 milioane de membri. Aceste 7 milioane de cetăţeni sînt constructori conştienţi ai socialismului, ei îşi au programul lor şi ştiu ce scop au.

Referindu-se la situaţia economică a Iugoslaviei vorbitorul a arătat că în ultimul an şi jumătate R.P.F.I. a încheiat acorduri destul de bune. In primul rînd cu Uniunea Sovietică, în privinţa unui însemnat împrumut în condiţiuni foarte favorabile, cu dobîndă de 2 la sută. Apoi, s-a încheiat un acord de achitare a reparaţiilor din partea Germaniei.

Cehii au şters Iugoslaviei, respectiv au nivelat 100 milioane dolari, iar cu Ungaria datoriile se vor rezolva în măsura posibilităţilor ei. Cu aceste acorduri a fost uşurată situaţia şi activitatea de construire din Iugoslavia. Insfîrşit, Iugoslavia a primit un credit în grîu şi în unele materii prime din S.U.A. în valoare de cca 100 milioane dolari.

Revenind la actuala evoluţie a lucrurilor din Ungaria, tov. Tito a subliniat din nou că în lumina perspectivei socialismului sau a contrarevoluţiei în această ţară trebuie sprijinit şi ajutat actualul guvern al lui I. Kadar.

In Polonia situaţia s-a stabilizat, însă nu este chiar atît de sigură. Acolo acţionează aceleaşi elemente care sînt împotriva bunelor relaţii dintre Polonia şi Uniunea Sovietică. Acei polonezi care au concepţii reacţionare îi urăsc pe ruşi şi Uniunea Sovietică. Trebuie să se facă deosebire între poporul polonez şi reacţiunea care nu urăşte numai Uniunea Sovietică, ci şi socialismul ca atare, deoarece clasa muncitoare şi comuniştii din Polonia au un orizont larg, ştiu ce sprijin pot avea de la Uniunea Sovietică. De exemplu, fără sprijinul Uniunii Sovietice polonezii cu greu şi-ar putea apăra frontiera de la Oder-Neisse pe care germanii n-au recunoscut-o niciodată şi pe care vor vrea s-o recapete. Cu un cuvînt aici este nevoie de sprijin şi ajutor reciproc.

In continuare, tov. Tito a vorbit despre agresiunea israelo-anglo-franceză în Egipt şi şi-a exprimat speranţa că acest conflict va fi rezolvat cu ajutorul Naţiunilor Unite. El a spus că aceasta este o agresiune tipică care nu se deosebeşte cu nimic de celelalte agresiuni clasice ale puterilor colonialiste. Cei care poartă răspunderea pentru această agresiune regretă probabil că nu au izbutit să-l răstoarne pe Nasser. Aşteptările lor nu au fost realizate în sensul că actuala psihoză din lume va fi în ajutorul lor. Egiptul nu s-a prăbuşit, deşi a suferit pierderi grele, armata sa a luptat cu vitejie şi intervenţioniştii nu au izbutit să ocupe întreaga zonă a Canalului. Poporul egiptean nu l-a răsturnat pe Nasser, aşa cum aştepta Eden. In Marea Britanie, laburiştii au protestat cu tărie împotriva agresiunii şi politicii guvernamentale. In cadrul Naţiunilor Unite, o majoritate copleşitoare a condamnat acest act de agresiune şi acum se creează forţe armate internaţionale care vor sosi în zona Canalului. Israelul s-a dovedit din nou a fi unealta unei mari puteri şi, ca atare, constituie o ameninţare împotriva păcii. Lucrul cel mai tragic din toate este faptul că socialiştii francezi s-au făcut de ruşine şi au arătat din nou că sînt cei mai supuşi servitori ai acelor cercuri care — cu orice preţ — se străduiesc să păstreze vechile forme clasice de colonialism. Ei nu vor fi niciodată în stare să spele această ruşine. Ei au dorit să rezolve — printr-o agresiune împotriva Egiptului — nu numai problema algeriană, ci şi să profite în alte ţări ale Orientului Mijlociu. Ei credeau că acest conflict se va propaga şi la celelalte ţări arabe şi că acest lucru va întări poziţiile lor colonialiste. Englezii credeau că după ocuparea Canalului de Suez ei vor avea o poziţie mai fermă în răsărit, că după ce vor fi distrus Egiptul — ei îşi vor asigura interesele în Orientul Mijlociu. Este o tragedie faptul că această agresiune a primit sprijinul majorităţii din Adunarea Naţională Franceză. Numai comuniştii şi o mică parte a socialiştilor au fost împotriva ei. Aceasta este foarte tragic.

Vorbitorul a arătat că aşa cum au dovedit faptele adepţii aşazisei democraţii occidentale — Franţa şi Marea Britanie — sînt în favoarea păcii, dreptăţii şi democraţiei numai cu vorba, dar în practică ei susţin elemente care ar putea duce la reacţiune şi acte agresive, în cazul cînd se oferă prilejul.

Vorbitorul a reamintit că Iugoslavia a dorit să acorde ajutor Franţei în rezolvarea problemei algeriene. El a declarat că, în cursul convorbirilor sale cu Nasser, el a comunicat preşedintelui egiptean că este de părere că francezii nu vor părăsi Algeria şi că ar fi mai bine să se găsească o soluţie într-o uniune între Franţa şi Algeria. Vorbitorul a adăugat că a spus acest lucru conducătorilor francezi în timpul vizitei sale la Paris.

El a afirmat că ar fi mai bine ca Franţa, în loc să cheltuiască zilnic 1 miliard de franci pentru menţinerea trupelor în Algeria, să dea aceşti bani pentru ridicarea nivelului de trai al poporului algerian care nu s-ar opune unei uniuni cu Franţa. Unii conducători francezi au admis acest lucru, în timp ce alţii au declarat că este în joc prestigiul Franţei.

In încheiere, vorbitorul a subliniat că Iugoslavia trebuie să-şi concentreze acum mai mult ca oricînd forţele pentru apărarea păcii, să depună şi pe viitor o muncă pozitivă la O.N.U. şi să-şi continue politica aşa cum a urmat-o.

Discutarea la O.N.U. a aşazisei „probleme ungare" — un amestec în treburile interne ale R. P. Ungare

NEW YORK 19 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa plenară din dimineaţa zilei de 19 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. au început discuţiile asupra aşa-zisei „probleme ungare".

Discutarea acestei probleme a fost impusă Adunării Generale de către delegaţia S.U.A. şi delegaţiile ţărilor care urmează S.U.A., în încercarea de a abate atenţia opiniei publice mondiale de la agresiunea Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului şi de a se amesteca în treburile interne ale Republicii Populare Ungare.

La începutul şedinţei a luat cuvîntul E. Sik, reprezentantul Republicii Populare Ungare. El a protestat împotriva discutării „problemei ungare" şi a demascat născocirile calomnioase despre „deportări în masă" din Ungaria. E. Sik a dat citire comunicatului oficial din 18 noiembrie al guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar în care sînt dezminţite zvonurile mincinoase provocatoare despre „transportarea celor arestaţi" în Uniunea Sovietică şi se arată că „adevărul este că nici unul dintre cei arestaţi nu a fost dus de pe teritoriul Ungariei".

Reprezentantul Ungariei a cerut scoaterea problemei provocatoare a „situaţiei din Ungaria" de pe ordinea de zi a Adunării Generale.

Delegatul Cubei a formulat născociri calomnioase grosolane cu privire la situaţia din Ungaria şi la pretinsele deportări de cetăţeni unguri dincolo de hotarele Ungariei.

I. Horvath, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare, a protestat cu hotărîre împotriva discutării la O.N.U. a aşa-numitei „probleme ungare". El a declarat că o asemenea discutare reprezintă un amestec în treburile interne ale Ungariei, prin încălcarea Cartei O.N.U.

I. Horwath a arătat că „problema ungară" a fost introdusă pe ordinea de zi a Consiliului de Securitate al O.N.U. şi a Adunării Generale în ciuda protestelor hotărîte ale guvernului ungar care a declarat că consideră discutarea „problemei ungare" ca fiind nelegală şi ca încălcînd Carta O.N.U. şi suveranitatea Ungariei.

In numele guvernului meu, a declarat el, protestez cu hotărîre împotriva oricărei discutări a chestiunilor interne ale Ungariei.

A luat apoi cuvîntul D. T. Şepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Un comunicat al guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar

BUDAPESTA 19 (Agerpres). La 18 noiembrie, guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc a dat următorul comunicat:

In ultimele zile, elemente duşmănoase răspîndesc zvonuri duşmănoase tinzînd să provoace nelinişte în opinia publică şi să stîrnească tulburări. Printre altele, se răspîndeşte zvonul mincinos că în ţară s-ar efectua arestări masive şi că tineri şi alte persoane ar fi duşi în Uniunea Sovietică. In legătură cu aceste zvonuri mincinoase, guvernul consideră necesar să comunice populaţiei următoarele:

Apărarea intereselor poporului muncitor pune în faţa autorităţilor sarcina deosebit de importantă de a descoperi şi lichida pe contrarevoluţionari, pe terorişti, pe instigatori, pe banditţii înarmaţi care apar din cînd în cînd în jurul fabricilor şi împiedică prin ameninţări şi acte de terorism reluarea producţiei.

De asemenea autorităţile noastre au ordin să lichideze pe toţi jefuitorii care se mai găsesc încă în număr mare şi pe toţi cei care împiedică restabilirea ordinei legale şi ameninţă securitatea şi liniştea publică. In interesul îndeplinirii cît mai grabnice şi depline a acestei sarcini autorităţile noastre, ca şi unităţile militare însărcinate cu menţinerea ordinei publice, au fost nevoite să efectueze arestări.

Zvonurile mincinoase în legătură cu transportarea în Uniunea Sovietică a celor arestaţi sînt provocări ticluite de forţele reacţionare, care devin din ce în ce mai neputincioase. Adevărul este că nici unul dintre cei arestaţi nu a fost dus de pe teritoriul Ungariei. Ţelul acestor zvonuri provocatoare este pe de o parte de a stîrni neîncrederea în guvern, de a tulbura liniştea populaţiei şi producţia, iar pe de altă parte de a înrăutăţi relaţiile dintre populaţie şi unităţile armatei sovietice.

In legătură cu fiecare dintre cei arestaţi se efectuiază cercetări amănunţite. Dacă se dovedeşte că cel în cauză nu a săvîrşit delicte grave şi nu a desfăşurat o activitate periculoasă pentru societate, el va fi pus curînd în libertate. Dacă cercetările vor dovedi că cel în cauză a săvîrşit delicte grave, el va fi predat pentru a fi judecat conform legii, organelor justiţiei ungare.

Guvernul atrage atenţia populaţiei să nu dea crezare zvonurilor mincinoase şi tendenţioase, să nu se lase influenţată de răspînditorii acestor zvonuri, ci să-i combată şi — dacă consideră necesar — să ceară ajutorul autorităţilor.

Organizarea noilor forţe armate ungare

BUDAPESTA 18 (Agerpres).— Postul de radio Budapesta transmite: In prezent comandamentul forţelor armate ungare organizează forţe armate cu totul noi.

Noile forţe armate pentru asigurarea ordinei publice sînt compuse din unităţi militare şi de miliţie. In unele circumscripţii din Budapesta aceste unităţi au şi început să asigure ordinea publică.

Noile unităţi armate au adunat în diferite locuri din Budapesta o mare cantitate de arme şi muniţii abandonate sau ascunse în pivniţe. Aceste unităţi au arestat jefuitorii înarmaţi care prădau magazine şi locuinţe. Cei arestaţi vor fi deferiţi justiţiei.

Cu privire la înapoierea în U.R.S.S. a tov. K. K. Rokossovski, mareşal al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: „Pravda" din 19 noiembrie a publicat ştirea „cu privire la înapoierea în Uniunea Sovietică a tovarăşului K. K. Rokossovski, mareşal al Uniunii Sovietice".

In noiembrie 1949, Boleslaw Bierut ca preşedinte al Republicii Populare Polone a solicitat guvernului sovietic să pună la dispoziţia guvernului polonez pentru a servi în armata poloneză pe Rokossovski, mareşal al Uniunii Sovietice, ţinînd seama de naţionalitatea sa poloneză.

Avînd în vedere relaţiile de prietenie dintre U.R.S.S şi Polonia şi ţinînd seama de faptul că tovarăşul Rokossovski a lăsat cu totul rezolvarea acestei probleme la latitudinea guvernului sovietic, guvernul sovietic a acceptat să satisfacă cererea preşedintelui Republicii Populare Polone, l-a eliberat pe mareşalul Rokossovski din serviciul militar în cadrul armatei sovietice şi l-a pus la dispoziţia guvernului polonez.

Lucrînd în Polonia, tovarăşul Rokossovski a ocupat funcţia de ministru al Apărării Naţionale şi de vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone. In luna noiembrie a.c. la cererea personală a lui K. K. Rokossovski, el a fost eliberat de guvernul polonez din funcţiile ocupate şi cu consimţămîntul guvernului polonez a plecat în Uniunea Sovietică.

Pentru activitatea sa legată de eliberarea Poloniei de sub cotropitorii germani şi de făurire a forţelor armate ale Poloniei, printr-o hotărîre a guvernului polonez K. K. Rokossovski a fost distins cu titlul de mareşal al Poloniei şi a fost decorat cu ordinul „Wirtuti militari" clasa I, cu Crucea „Grunwald" clasa I şi cu ordinul „Budowniczy Polski Ludowej".

Inaintea plecării sale în Uniunea Sovietică tovarăşul Rokossovski a fost primit de tovarăşul Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, şi de tovarăşul Gomulka, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care i-au mulţumit călduros pentru importanta activitate desfăşurată de el în domeniul întăririi capacităţii de apărare a Republicii Populare Polone. Tovarăşului Rokossovski i s-a înmînat o diplomă guvernamentală în care sînt relevate marile sale merite în faţa statului polonez. Diploma este semnată de Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., de Alexander Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat şi de Josef Cyrankiewicz, preşedintele Consiliului de Miniştri.

(Textul diplomei se publică mai jos).

Tov. Konstantin Rokossovski, mareşal al Poloniei

Dragă tovarăşe!

Primiţi sentimentele de recunoştinţă şi sinceră mulţumire pentru munca dv. plină de abnegaţie în funcţia de ministru al Apărării al Republicii Populare Polone şi de comandant suprem al armatei poloneze.

Din clipa cînd la cererea guvernului polonez aţi luat în primire acest post, fără a vă cruţa forţele, dv. v-aţi consacrat toate cunoştinţele şi toate capacităţile îndeplinirii în cît mai bune condiţii a obligaţiilor dv.

O mărturie a rezultatelor pozitive ale muncii dv. o constituie întărirea capacităţii de apărare a ţării noastre şi ridicarea atît a nivelului organizatoric cît şi al echipării şi instruirii armatei poloneze, domenii în care contribuţia pe care aţi adus-o este foarte mare.

Partidul şi poporul nu va uita niciodată acest lucru după cum nu vor uita niciodată faptele dvs. de vitejie şi aportul pe care l-aţi adus la lupta pentru nimicirea hitlerismului şi eliberarea Poloniei. Sîntem convinşi că şi dv. tovarăşe mareşal, veţi păstra o amintire bună colaborării cu noi. Activitatea şi munca comună care ne-au apropiat atît de mult au o importanţă care va dăinui.

Vă dorim multă forţă, sănătate şi cele mai bune rezultate în activitatea viitoare pentru interesele socialismului, păcii şi progresului, atît de scumpe nouă tuturor.

Cu salutări tovărăşeşti!

A. ZAWADSKI,
Preşedintele Consiliului de Stat

W. GOMULKA,
Prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

I. CYRANKIEWICZ
Preşedintele Consiliului de Miniştri

★

La 15 noiembrie a.c. tovarăşul K. K. Rokossovski, mareşal al Uniunii Sovietice, a sosit în Uniunea Sovietică şi printr-o hotărîre a guvernului U.R.S.S. a fost numit locţiitor al ministrului Apărării al U.R.S.S.

Viaţa se normalizează continuu

BUDAPESTA 19 (Agerpres). Răspunzînd chemării guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar, în dimineaţa zilei de 19 noiembrie, la Budapesta şi în celelalte oraşe ale Ungariei muncitorii s-au prezentat masiv la lucru. La Budapesta se lucrează cu intensitate la şantierele navale „Ganz", la uzinele de vagoane şi la fabrica electrotehnică „Ganz", la uzinele „Emel", la fabrica de aparate optice, la „Lang", uzinele siderurgice şi în multe altele.

Şi în provincie munca îşi reia din ce în ce mai mult ritmul ei obişnuit. Din Miskolc, Seghedin, Pecs, Gyor, se anunţă că muncitorii s-au prezentat în cea mai mare parte la lucru.

La Dorog, Ajta şi în diferite alte centre miniere ale Ungariei munca se desfăşoară cu intensitate.

Oamenii muncii din Ungaria îşi string rîndurile în jurul guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc pentru a crea din nou în Ungaria condiţiile necesare dezvoltării muncii paşnice, construirii socialismului.

Iosip Broz-Tito a primit delegaţia militară sovietică care vizitează R. P. F. Iugoslavia

BELGRAD 19 (Agerpres). — Ziarul „Borba" anunţă că la 18 noiembrie, mareşalul Iosip Broz-Tito, comandantul suprem al forţelor armate ale R.P.F. Iugoslavia, a primit la Brioni, delegaţia militară a Uniunii Sovietice, condusă de generalul-colonel V. N. Komarov.

La primire a fost de faţă generalul de armată Ivan Goşniak, secretar de stat pentru problemele apărării naţionale.

In timpul primirii a domnit o atmosferă cordială.

După primire, mareşalul Iosip Broz-Tito a oferit un dineu în cinstea delegaţiei militare a Uniunii Sovietice.

Plenara lărgită a C.C.S. din Polonia

VARŞOVIA 19 (Agerpres). — La Varşovia şi-a încheiat lucrările cea de a 9-a Plenară lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia. Plenara a discutat activitatea Consiliului Central în ultima perioadă şi a trasat sarcinile mişcării sindicale în lumina hotărîrilor celei de a 8-a plenare a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Plenara a ales noul Prezidiu al Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia, alcătuit din 38 de persoane. J. Loga-Sowinski a fost ales preşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor.

Ecoul Declaraţiei guvernului sovietic

cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale

NEW YORK 19 (Agerpres).— TASS transmite: In dimineaţa zilei de 18 noiembrie toate posturile de radio ale S.U.A. au transmis o expunere a declaraţiei guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale. Ziarele de după-amiază au publicat pe primele pagini o expunere a textului acestei declaraţii. Agenţiile de presă au transmis textul integral al declaraţiei pentru presa americană.

Ziarele „New York Times" şi „New York Herald Tribune" subliniază în titluri propunerea guvernului sovietic în problema luării fotografiilor din avion.

Corespondentul din Washington al agenţiei United Press, Gonzales, scrie că declaraţia sovietică „conţine ceva nou şi dătător de speranţă".

„Persoanele oficiale sus puse, subliniază Gonzales, au început imediat să analizeze cu atenţie propunerile sovietice".

Gonzales arată în continuare că consilierul special al lui Eisenhower în problemele dezarmării, Stassen, „a convocat imediat conferinţa comitetului interdepartamental în problemele dezarmării, din care fac parte reprezentanţi ai departamentului de stat, Ministerului Apărării, Comisiei pentru energia atomică şi Direcţiei centrale de informaţii. Ei au trecut la analiza detaliată a propunerilor sovietice".

★

BELGRAD 19 (Agerpres). — Ziarul „Borba" a publicat un articol în care comentează declaraţia guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale. In articol se spune că orice iniţiativă urmărind ca problemele internaţionale litigioase să fie rezolvate imediat, poate influenţa favorabil asupra însănătoşirii situaţiei internaţionale.

Tocmai în această lumină, scrie ziarul, trebuie privită recenta declaraţie a guvernului sovietic cu privire la dezarmare. Intr-adevăr, în perioada cînd împletirea evenimentelor internaţionale poate duce lesne la intensificarea cursei înarmărilor, iniţiativa guvernului sovietic poate contribui ca să se treacă cu noi forţe la rezolvarea problemei dezarmării.

In articol se spune în continuare că în condiţiile în care rezolvarea problemei dezarmării a ajuns în impas, propunerea guvernului sovietic a adus în această problemă un element nou.

★

LONDRA 19 (Agerpres). — Ziarele londoneze din 18 noiembrie au publicat la loc de frunte ştiri despre declaraţia guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării şi a micşorării încordării internaţionale.

Comentatorul de politică externă al ziarului „Reynolds News", Arthur Robens, comentînd declaraţia guvernului sovietic, obiectează împotriva unei serii de propuneri prezentate în declaraţie, dar scrie: „Intrucît propunerile ruşilor contribuie la micşorarea încordării, ele trebuie studiate cu atenţie. Puterile occidentale trebuie să fie de asemenea gata să prezinte propuneri alături de propunerile U.R.S.S.".

Ziarul „News of World" subliniază în comentarii redacţionale că Uniunea Sovietică prezintă propuneri în timp ce Statele Unite, se vede, şovăie. „Moscova ştie încotro merge, scrie ziarul, Washington-ul ştie oare acest lucru?".

Declaraţia guvernului egiptean

CAIRO 19 (Agerpres).—TASS transmite: La 18 noiembrie Mahmud Favzi, ministrul Afacerilor externe al Egiptului, şi Dag Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U., au părăsit Cairo, plecînd pe calea aerului la New York. In timpul vizitei lui Hammarskjoeld la Cairo, preşedintele Gamal Abdel Nasser l-a primit de două ori şi a avut cu el convorbiri îndelungate. Inainte de plecarea lui Hammarskjoeld din Egipt, s-a dat citire în numele său următoarei declaraţii:

„In cursul convorbirilor dintre guvernul Egiptului şi secretarul general al O.N.U., guvernul Egiptului a cerut ajutorul O.N.U. pentru curăţirea imediată a Canalului de Suez şi restabilirea unor condiţii normale la Port Said şi în zona Canalului, precum şi în retragerea forţelor armate neegiptene.

Pe baza hotărîrii anterioare a Adunării Generale, referitoare la această problemă, secretarul general a declarat că în principiu O.N.U. va lua imediat măsuri pentru pregătirea unui asemenea ajutor. In ce priveşte celelalte probleme discutate între guvernul egiptean şi secretarul general, secretarul general le va aduce la cunoştinţa Adunării Generale după înapoierea sa la New York. Pînă la prezentarea acestui raport el nu poate face nici o declaraţie".

Mahmud Favzi, care a plecat la New York pentru a participa la lucrările sesiunii Adunării Generale, a făcut pe aeroportul din Cairo o declaraţie în care a subliniat că Egiptul „este ferm convins de drepturile sale şi de justeţea poziţiei sale" şi că „n-a fost niciodată atît de ferm hotărît ca în prezent". „Este absolut clar, a declarat Favzi, că situaţia este serioasă deoarece influenţează pacea în lumea întreagă. Aici, în Egipt, ne apărăm patria noastră, dar în acelaşi timp apărăm şi înaltele principii şi pacea în lumea întreagă".

★

La 18 noiembrie, guvernul egiptean a dat publicităţii o notă adresată secretarului general al O.N.U., în legătură cu refuzul Angliei, Franţei şi Israelului de a îndeplini rezoluţiile O.N.U.

Declaraţia ministrului plenipotenţiar al Egiptului la Bucureşti la posturile noastre de radio

Luni seara, domnul Hussein Chawki, ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar al Republicii Egipt la Bucureşti, a făcut o declaraţie la posturile noastre de radio.

După ce a vorbit despre evenimentele ce au avut loc în ultimul timp în Egipt domnul Hussein a spus: In cursul ultimelor săptămîni am primit sute de scrisori şi mai multe delegaţii, reprezentînd poporul romîn, toate clasele sociale şi toate domeniile de activitate din capitală şi din provincie şi toţi au condamnat şi ne-au exprimat indignarea lor împotriva acestei agresiuni neprovocate, arătîndu-mi simpatia şi solidaritatea lor cu cauza justă a Egiptului.

Opinia publică mondială condamnă pe agresori şi nu va permite niciodată nicio uneltire care ar da prilej forţelor agresoare să rămînă un minut mai mult pe pămîntul egiptean.

Situaţia cere vigilenţă, popoarele lumii întregi trebuie să fie foarte atente faţă de ceea ce se petrece în Egipt. Aş vrea să vă asigur — a spus în încheiere dl. Hussein Chawki — că justa cauză a Egiptului este cauza lumii libere, iar victoria cauzei sale înseamnă victorie pentru libertatea popoarelor şi pentru menţinerea păcii mondiale.

Un comentariu publicat de ziarul „Pravda"

MOSCOVA 19 (Agerpres). — In numărul său din 19 noiembrie ziarul „Pravda" publică o corespondenţă TASS de la Belgrad cu privire la cuvîntarea ţinută recent de tov. Iosip Broz-Tito în faţa activiştilor de partid din Istria.

In corespondenţă se relatează cele arătate de vorbitor cu privire la situaţia din Ungaria, cît şi cu privire la agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului. In continuare se spune:

„După cum a remarcat Tito — evenimentele din Ungaria au căpătat o astfel de amploare încît a devenit limpede că acolo se va produce un groaznic măcel, un groaznic război civil, ca urmare a căruia s-ar fi putut pune capăt socialismului şi lucrurile s-ar fi putut termina printr-un al treilea război mondial, deoarece guvernul sovietic nu putea să admită amestecul Occidentului şi venirea la putere a horthyştilor şi a vechii reacţiuni. Deşi, a declarat Tito, noi sîntem împotriva amestecului, amestecul sovietic a fost necesar. Dar dacă s-ar fi întreprins mai înainte totul ce ar fi fost necesar, lucrurile nu ar fi ajuns la vreun amestec militar. Trebuie remarcat că există o anumită contradicţie într-o astfel de apreciere a ajutorului acordat guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc de către trupele sovietice în lupta hotărîtă împotriva uneltirilor contrarevoluţiei".

Mai departe se arată următoarele:

„Atrage asupra sa atenţia faptul că cuvîntarea tov. Tito cuprinde o serie de teze care distonează puternic cu ceea ce s-a spus în repetate rînduri în ultima vreme de către conducerea Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia în legătură cu principalele probleme ale situaţiei internaţionale, ale relaţiilor între ţările socialiste şi între partidele comuniste. Cuvîntarea conţine unele declaraţii care atît prin formă cît şi prin conţinutul lor, contravin principiului internaţionalismului proletar şi solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii.

In cuvîntarea sa, Tito a polemizat vehement cu acei care consideră că influenţa Iugoslaviei s-a vădit în pregătirea evenimentelor care au avut loc atît în Polonia cît şi în Ungaria.

Vorbitorul a subliniat în mod insistent influenţa, după cum s-a exprimat el, „pozitivă şi utilă" a Iugoslaviei dincolo de hotarele ţării. Tito a afirmat chiar că viitorul depinde de faptul dacă „în partidele comuniste va învinge noua orientare care a fost începută de Iugoslavia". Nu se poate să nu se vadă că asemenea afirmaţii ale lui Tito sînt într-o anumită legătură cu acele articole din presa iugoslavă din care în prezent răzbate tot mai des ideea că „calea Iugoslaviei spre socialism" ar fi unica cale justă şi chiar unica posibilă a dezvoltării socialiste pentru aproape toate ţările. Nici nu mai este nevoie să se spună că o astfel de poziţie contravine fundamental tezei marxist-leniniste potrivit căreia fiecare ţară poate avea metode, forme şi ritmuri proprii de trecere la socialism, determinate de particularităţile istorice ale dezvoltării ei, teză al cărei adept este Tito, după cum a declarat-o el, în repetate rînduri.

In cuvîntarea lui Tito s-au întrezărit în mod vădit tendinţe de amestec în treburile altor partide comuniste. In cuvîntarea sa acordă un loc important polemicii cu oamenii pe care Tito îi numeşte „stalinişti". Incercarea de a împărţi partidele comuniste în „stalinişti" şi „nestalinişti" poate aduce în mod obiectiv numai prejudicii mişcării comuniste, deoarece, ca niciodată, viaţa cere coeziune în interiorul partidelor comuniste şi în întreaga mişcare comunistă internaţională.

Tito a susţinut de asemenea că cultul personalităţii lui Stalin ar fi fost „produsul unui anumit sistem". Or, este ştiut că tocmai propaganda reacţionară în lupta ei împotriva marxism-leninismului susţine acum cu deosebită perseverenţă că cultul personalităţii lui Stalin ar fi fost generat nu de anumite condiţii istorice, care sînt deja de domeniul trecutului, ci de însuşi sistemul sovietic. Este ştiut de asemenea că aceste născociri ale propagandei reacţionare au fost dezminţite de întregul mers al dezvoltării societăţii sovietice socialiste".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.65.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52